

M
e
le
E
E
O
R
O

DON DIEGO POEDER

OVER PROFBOKSEN EN POËZIE

MÁXIMA

OP BEZOEK BIJ HOGESCHOLEN ROTTERDAM

adressen opleidingen

Hogeschool Rotterdam

Postbus 25035, 3001 HA Rotterdam
telefoon (010) 241 41 41/fax (010) 241 42 11
www.hro.nl

Academieplein (algemeen)

- Instituut voor Service Management
- Rotterdams Instituut voor Bouwkunde, Architectuur, Civiele Techniek en Stedenbouw (RIBACS)
- Techniek en Engineering
- Laboratoriumopleidingen

G.J. de Jonghweg 4-6, 3015 GG Rotterdam
telefoon (010) 241 48 41/fax (010) 241 48 02

Kralingse Zoom

- Opleiding personeel & arbeid
- Rotterdam Business School
- Economische Opleidingen (HES)
- Transfergroep Rotterdam (TR)
- Graduate Department

Kralingse Zoom 91, 3063 ND Rotterdam
telefoon (010) 453 62 00/fax (010) 452 70 51
telefoon TR (010) 453 60 60/
fax (010) 453 60 61

Museumpark

- Lerarenopleiding pabo
- Gezondheidszorgopleidingen
- Gedrag en maatschappij opleidingen
- Rotterdams Instituut voor Informatica Opleidingen (RIVIO)

Museumpark 40, 3015 CX Rotterdam
telefoon (010) 241 41 41/fax (010) 241 42 11

Pieter de Hoochweg

- Maritiem Officier
- Pieter de Hoochweg 129, 3024 BG Rotterdam
telefoon (010) 448 45 03

Wijnhaven/Blaak

- Lerarenopleiding VO/BVE (Voortgezet Onderwijs/Beroepsonderwijs en Volwasseneneducatie)
- Wijnhaven 61, 3011 WJ Rotterdam
telefoon (010) 241 47 47/fax (010) 241 47 01

- Willem de Kooning Academie

• Art, media & design
Blaak 10, 3011 TA Rotterdam
telefoon (010) 241 47 50/fax (010) 241 47 51

Kubus

- Art, media & design/Lerarenopleiding
- Overblaak 85-87, 3011 MH Rotterdam
telefoon (010) 411 23 83/fax (010) 241 47 01

Regiolocaties

- Pabo
- S.M. van Gijnweg 6, 3317 JM Dordrecht
telefoon (078) 617 35 11

HOGESCHOOL ROTTERDAM

PROFIELEN

Kunstenaar Henri Jacobs (1957)
Titel van links naar rechts: Il Peint le Zodiaque, Exhibitie Expositie, Voisinage.

Vervaardiging 1992

Aangekocht februari 1995

Formaat 30 x 19,3 cm (3x)

Techniek Potlood en inkt op papier

Locatie Wijnhaven

Kunstbezit van de Hogeschool Rotterdam

KUNSTPROFIELEN

Profielen is het redactioneel onafhankelijke informatie- en opinieblad van de Hogeschool Rotterdam. Profielen is bestemd voor alle studenten en medewerkers van de hogeschool en gratis verkrijgbaar op alle locaties. Profielen verschijnt tienmaal per jaar. De redactie beslist over de plaatsing van bijdragen. Bijdragen dienen ondertekend te zijn. Auteursrecht voorbehouden. Het is verboden zonder voorafgaande toestemming van de hoofdredacteur artikelen of illustraties geheel of gedeeltelijk over te nemen.

COLOFON 23 28/10/04

Hoofdredacteur
Dorine van Namen

Eindredacteur
Sabine Schipper

Redactie
Linda van Asperen, Jos van Nierop, Pauline Tonkens,
Joke Zuidervaart (redactie-assistent)

Medewerkers aan dit nummer
Abdelhakim Chouaati, Marieke Jansen, Tosca Sel,
Menno Siljee, Maudy Sniijders, Marie Louise Tabben,
Hoger Onderwijs Persbureau [HOP].

Redactieraad
J. Deug, J. van Heemst, A.L.T. Notten, T. Radecki,
A.A. Soeteman,

Foto's
Ronald van den Heerik, Levien Willemsse

Illustraties
Annet Scholten, Kwannie Tang

Vormgeving
De WERF, Rotterdam

Bezoekadres
Museumpark 40, laagbouw bg, kamer 0.90.
(de redactie is geopend van ma. t/m vr. van 10.00 - 17.00 uur).

Postadres
Redactie Profielen, Postbus 25035, 3001 HA Rotterdam,
telefoon (010) 241 45 75 fax (010) 241 45 80

Internetadres
www.profielen.hro.nl

E-mailadres
profielen@hro.nl

Inzenden
Kopij, ingezonden brieven en profijtjes inleveren op het
redactieadres.

Advertenties (m.u.v. profijtjes)
Marketing Adviesburo Stokdijk,
Donau 137, 2911 HB Nieuwerkerk a/d IJssel,
telefoon (0180) 32 50 90, fax (0180) 32 63 00,
e-mail stokdijkmarketing@compuserve.com

Abonnement
Een jaarabonnement kost € 25,- incl. 6% btw.
Informatie bij Joke Zuidervaart, telefoon (010) 241 45 75.
Een abonnement kan elk moment ingaan.

Druk
Efficiënta, Krimpen a/d IJssel

Jaargang
16

ISSN
1385-6677

Nummer 24 verschijnt op 25 november 2004

Uitgaan 6 *Rien ne va plus!* Gokken in het Holland Casino

Interview 8 Don Diego Poeder
Van bokser tot dichter

INHOUD

Achtergrond 24 Riskmanagement

Film & recensies 26 o.a. nieuwe album Bryan Adams, *The West Wing* en *De Zeepfabriek*

Hogeschool Rotterdam
Kritiek op arbeidsmarktonderzoek (12), ergotherapie in Athene (13),
invoering ROM succes (14), hulpverlening psychiatrie problematisch (15),
gehandicapten in het hoger onderwijs (16), *Stereoclub* in Nighttown (16),
terugkijken op eerste jaar autotechniek (17), één minuut gratis winkelen (17),
logo voor Beatrix (18), onderwijs in Vietnam (18), PaVEM: Máxima
in Rotterdam (19), differentiaties (20), cmr-verkiezingen (20),

Infobalk hogeschool 12 Informatie over voorzieningen en diensten van de Hogeschool Rotterdam

Rubrieken
Cultuur (4), real life soap HR (4), recht op de HR (10), keuzevakken (10),
collega's (11), de concurrentie (21), clusterinfo (22), stage en beroep (22),
smullen maar (28), tabtab (28), te doen (29), met de voeten bloot (29),
afgestudeerd (30), bijbaantje (30), profijtjes (31), zakenprofieltjes (31),
kunstprofielen (32)

Vlak na de tweede wereldoorlog was Parijs de stad waar *het* gebeurde. Waar in Nederland de wederopbouw gekenmerkt werd door benepenheid en een gebrek aan cultuur, bruisde de lichtstad door haar internationale kunstscene. Het werk van een aantal Nederlandse fotografen die het Parijs van toen en haar bijzondere bewoners vastlegde, is nu te zien in het Stedelijk Museum Schiedam.

(links) Fred Brommet,
Kleding van Jacques Heim:
'Ligne Trompette', 1954
collectie Maria Austria Instituut,
Amsterdam

(rechts) Sem Presser,
Place de la Concorde, 1963
collectie Maria Austria Instituut,
Amsterdam

Nederlandse fotografen in Parijs, 1945 - 1965 Parijs was MIETERS!

Fotografen als Presser, Brommet, Van der Elsen en anderen, ze zijn er allemaal geweest en fotografeerden Parijs op hun manier. De tentoonstelling laat vooral zien hoe de fotografen naar hun collega-kunstenaars keken en dit levert een aantal prachtige portretten op van Karel Appel, Kees van Dongen, Corneille en Domela. Zij hadden zich allen, tijdelijk of voorgoed, in Parijs gevestigd.

Parijs was in de ogen van de Nederlandse fotografen verder vooral een beeld van mensen: van clochards die onder een brug bivakkeren en de tuttige mannequins die bevallig poseren voor de Eiffeltoren. Dat de Eiffeltoren het icoon van Parijs is, illustreert de foto van Cas Oorthuys, die de toren van onderaf fotografeerde. Een lofzang op de grootsheid van de staalconstructie. Ook Emmy Andriess reisde regelmatig naar Parijs. Zij maakte in opdracht van Willem Sandberg, de toenmalige directeur van het Stedelijk Museum in Amsterdam, portretten van de Parijse beeldhouwers Jean Arp, Alberto Giacometti en Henri Laurens. Welke sensaties Parijs in die tijd moet hebben opgeroepen, illustreert het volgende fragment van J.J. Voskuil:

Dinsdag 3 juni, 1947

'Jezus, Klaas, Parijs!' Klaas keek om zich heen en begon te glunderen. Van alle kanten kwamen auto's aanrijden, soms in drie of vier rijen, over het kruispunt waar ze waren afgezet, in een verwarde chaos van geluiden, voor hoge, grauwe gevels vol reclames. Overal om hen heen liepen mensen, tussen de auto's reden grote groene bussen, een straat aan de overkant liep schuin omhoog. Vind je het niet mieters!', schreeuwde Paul tegen het rumoer in.

Uit: Bij nader inzien (1963)

Tentoonstelling 'Parijs was mieters!', tot en met 12 december in het Stedelijk Museum Schiedam.

Let op: tijdelijk gevestigd in de Korenbeurs, Lange Haven 145.

Pauline Tonkens

FRISSE WIND

Frisse wind

Het vak orde & drama zorgt bij mij steevast voor zware migraine. Je weet wel, het vak waar je jezelf plotsklaps actief moet gaan *expressen*. Liggen als een steen, wuiven als een boom, in een paddestoelenkringetje staan, je tenen naar binnen krommen (voor een introverte houding) en je tenen naar buiten krommen (voor een extraverte houding). Wanneer je voor de zoveelste keer een brildragende, pedofiele trol hebt nagedaan, denk je bij jezelf: God straft zowel in de hel als in dit leven, zou dit mijn aardse bestraffing zijn?

Gelukkig zijn er ook momenten waarop je naar lucht kunt happen. Dan spreek ik snel mijn medestudenten aan. Het onderwerp die dag: of vrouwen stinken. Ik vond van wel, wel eens in een vrouwengevangenis geweest? De lucht daar is niet te harden! Een expressieve vrouw met genoeg girlpower om je plotsklaps onvruchtbaar te maken, mengde zich in het gesprek. Zichtbaar in haar Dolle Mina-eer aangetast diende ze mij van replek. 'Weet je wat pas stinkt? De Blaak gebedsruimte!' Veel tijd om erover na te denken had ik niet, we moesten weer dit-maakt-je-tot-een-betere-docent-oefeningen gaan doen. Je ogen zo ver mogelijk uitpuilen, om zo een brugklasleerling te intimideren. Dit vak zou verboden moeten worden.

Bij mijn volgende bezoek aan de gebedsruimte (een voormalig bezemhok met twee rode kernreactorlampen naast de deur) stak ik mijn neus in de lucht. Het rook er bepaald niet naar een Zwitserse heide. Het is er piramidemuf, natuurlijk licht ontbreekt en het hok is totaal ongeschikt voor claustrofobische moslims. Kortom, we hebben een airco nodig. Ik wil een koele wind over mijn rug voelen wanneer ik me ter aarde werp, en ik wil een koele wind in mijn gezicht voelen wanneer ik me weer opricht. Beste directie, vervul onze wens en ik zal voortaan mijn mond houden over hogeschoolfraude. Deal? Hakim Chouaati (vierdejaars lerarenopleiding geschiedenis)

Ze zijn wereldberoemd op de Hogeschool Rotterdam: Maudy, Marieke en Hakim. In deze real life soap kun je lief en leed met hen delen.

Ogen dicht

Laatst ging ik met een vriendin naar de bios. We konden niet direct een leuke film vinden bij Pathé, dus besloten we naar Lantaren/Venster te gaan. Er worden daar vaak quasi culturele films gedraaid, dus het zou ook goed zijn voor mijn algemene ontwikkeling, wat wil je nog meer? De film heette *Gegen die wand* en was Duits-Turkstalig. Hij werd omschreven als een 'rauw drama' en winnaar van de Gouden Beer op het filmfestival in Berlijn. Nou, rauw was hij zeker. Een Turkse vrouw die meerdere zelfmoordpogingen doet, meer dan eens verkracht, in elkaar geslagen wordt in Istanbul, moet ik doorgaan? Veel van de film heb ik niet gezien, ik had mijn betraande ogen namelijk dicht. Ik kan er niet tegen. Persoonlijk vind ik dat er tegenwoordig zoveel te zien is, ik vraag me af of dit de enige manier is om ons in te leven in andermans leed. Wordt er weer een journalist onthoofd in Irak,

we kunnen het allemaal zien op internet. Zijn er meer dan achthonderd doden na een verwoestende orkaan met de lieflijke naam *Jeanne*, dan kunnen we de stapels lijken in de straten op de voorpagina's van kranten aanschouwen. Blijken er beelden te zijn van de gijzelnemers die explosieven in basketbalnetjes van de gymzaal in Beslan hangen, dan kunnen we dat bekijken op het journaal. En de bange, paniekerige gezichten van honderden kinderen en volwassenen krijgen we er gratis bij. Ik kan het niet aanzien, ik houd mijn ogen stijf dicht.

Waarom al die beelden? Als ik het verhaal hoor op het journaal of lees in de krant, kan ik me echt wel inbeelden hoe vreselijk die gebeurtenissen moeten zijn. Vinden we het leuk, interessant of mooi om die beelden te zien? Wat hebben die beelden nu precies voor meerwaarde? Worden we daardoor nóg meer begaan met het leed van anderen? Ik begrijp het niet. Ik vind dat niet alles uitgezonden hoeft te worden om de ernst van de situatie te begrijpen. Ik houd dus lekker mijn ogen dicht.

Marieke Jansen (derdejaars verpleegkunde)

Marieke
OGEN DICHT

foto: Leven Willemse

REAL LIFE SOAP HR

Maudy

DE INCROWD VAN DE NOORDOEVER

De incrowd van de Noordoever

Deze titel kregen mijn vriendinnen en ik twee jaar geleden toebedeeld in de plaatselijke krant. Ze plaatsten een mooie foto van ons drieën in galakleding. Daar stonden we, op het hoogtepunt van ons stapbestaan. 25 Jaar oud. Wat een herinneringen.

Mijn kroegje Schoonewil geeft elk jaar op nieuwjaarsdag een gala. Ieder vast barkruklied komt dan in galakledij en mag een nummer zingen met een band. De optredens worden allemaal gefilmd en later nog vaak teruggekeken. En wij werden dus op de foto gezet. We verschenen in de krant met als ondertitel: 'De incrowd van de Noordoever doet het nieuwjaarsfeestje nog eens dunnetjes over.' Ik had net de twintigste breuk met mijn lover J. achter de rug (we hebben op het gala ruzie gemaakt, dit is tevens vastgelegd op video) en was doodziek van een jenever- en oliebolwedstrijd (26 stuks, waarvan er achttien om half één in het toilet lagen). De rode heks had haar gewoonlijke kater en kleine kroepoek (ons derde lid van de *gang*) voelde zich niet zo goed (later bleek dat ze zwanger was van haar vriendje, de barman). In de weken na de geplaatste foto hadden wij uiteraard een mooie terugkaatszin voor iedereen met commentaar. Als een man vroeg: 'Ken ik jou niet ergens van?', dan zeiden wij: 'Ja, wij zijn de incrowd van de Noordoever!' Meestal droop de man wel af. Soms verwachtte hij ons alle drie op zijn slaapkamer, dat gaf wel eens verwarring.

Nu kijken wij met weemoed terug op die foto. Hoewel we pas 27 zijn, is er een hoop veranderd in ons vriendinnen-

clubje. De jenever komt alleen af en toe nog uit de kast en ik woon samen. De gewoonlijke katers van de rode heks zijn inmiddels ongewoonlijke katers geworden en hebben plaats gemaakt voor zaterdagsavonden met stiefzoon. Kleine kroepoek is na een dramatisch bloederige bevalling moeder geworden van een zoon en inmiddels weer gescheiden van haar barman. Godzijdank wisten wij dit ten tijde van die foto niet, waarschijnlijk waren we dan tot het volgende Nieuwjaar binnengebleven.

Maudy Sniijders (eerstejaars verkorte pabo)

Hogeschool-vip worden?

Profielen is op zoek naar studenten die voor ons regelmatig een 'Real Life Soap' column willen schrijven over leven, liefde, studie, werk, kortom: alles wat je bezighoudt. Interesse? Neem contact op met de redactie: profielen@hro.nl

Holland Casino

Als ik érgens nooit de lol van begrepen heb, dan is het van gokken. Nooit de aandrang gevoeld om tijdens het wachten bij de afhaalchinese plaats te nemen achter die onvermijdelijke gokkast. Altijd afgehaakt na het eerste kwartiertje klaverjassen met vrienden. Geen zin om enthousiasme over dat stompzinnige spelletje te gaan zitten veinzen. Dat maakt mij misschien niet de meest uitgelezen persoon om het Holland Casino aan een uitgaanstest te onderwerpen, maar zie het zo: Als ze mij kunnen overtuigen, dan moeten ze toch wel iets héél erg goed doen.

RIEN

Dus togen vriendlief (zeker niet vies van een potje blackjack en blijverrast door vrijwillig casinobezoek van mijn kant) en ik op zaterdagavond rond een uur of tien richting het Weena. Het Holland Casino zit daar opvallend onopvallend verstopt, temidden van allerlei winkel- en kantoorgeweld. Je loopt er zo voorbij als je niet oppast. Ik had voorafgaande aan ons uitje nog heel bewust mijn witte sneakers geruild voor degelijk bruin leer, het zou me toch niet gebeuren dat ik geweigerd zou worden bij de deur. Maar mijn verwachtingen worden bijgesteld bij het betreden van het pand; geen oude heren in smoking en opgedirkte dames, maar een tamelijk gemêleerd publiek en zelfs een enkele spijkerbroek.

alcoholniveau

Enmaal in de foyer worden wij geacht ons te melden bij een uiterst vriendelijke, hoogblonde HC-employeuse om onze identiteitsbewijzen door te laten lichten. Bij het casino willen ze graag weten wat ze in huis halen. Via de garderobe gaan we met

de trap omhoog, naar de eerste verdieping. We slaan rechtsaf langs een met lint afgezette kale ruimte (blijkbaar bezig met een verbouwing) en wandelen door een gang die heftig is gedecoreerd met kerkelijke ornamenten. De gasten moeten zich blijkbaar in een kloostergang wanen op weg naar de grote gokhal (ben ik nou de enige die dit lichtelijk blasfemisch vind?). Aangekomen op de eerste verdieping (de kerkdecoratie gaat langzaam over in een piratenschip-omgeving), doet het me deugd om te zien dat in ieder geval één vooroordeel vanavond fier overeind zal blijven staan: oude dametjes met paarse spoelinkjes achter gokkasten. Ik ken de het fenomeen van televisieseries die zich afspelen in Las Vegas en ook in Nederland vind je ze in groten getale: emmertje in de ene hand, peuk

en neut in de andere. Al beppend en kleppend jagen ze hun AOW er in de vorm van vijftig cent per gokbeurt doorheen. Het muziekensemble van vanavond zet in. Een live band speelt haar Sky Radio repertoire, het moet gezegd, niet geheel onverdienstelijk. We gaan op zoek naar de bar. (Casino-tip nr. één: Maak van tevoren al gezellig een flesje wijn soldaat en hou dat alcoholniveau de rest van de avond op peil. Het zorgt ervoor dat je de kitscherige entourage gezellig vindt, de muzak-muziek swingt erdoor en je vindt het minder frustrerend dat je de spelletjes soms niet helemaal kan volgen. Dat komt dan immers door de drank en niet omdat je te dom bent om het te snappen en dat is heel geruststellend.)

geld moet rollen

Op de eerste verdieping vinden we niet echt het casinogevoel waar we naar op zoek zijn: *Rien ne va plus*-roulette, rokerige pokertafels, croupiers met een vlinderdas en een uitgestreken gezicht. Verdieping twee komt al meer in die richting. Het is behoorlijk druk in de grote ruimte die gevuld is met allerlei verschillende gokspelen, waarvan het gros bij mij niet eens een belletje doet rinkelen. Ooit gehoord van Midi en Straight Punto Banco? Wij ook niet en dus schoven we even aan bij de vrolijke maar tamelijk eenzame Punto Banco-jongen.

De minimum inzet voor een potje Punto Banco (gemiddelde tijdsduur: tien seconden) is veertig euro. Een liefvallig 'goh, leg eens uit' is gelukkig al genoeg voor een knikje naar de chef en een paar gratis potjes. (Casino-tip nr. twee: De HC-medewerkers

Adres

Holland Casino
Weena 624
Rotterdam

Openingstijden

Elke dag van 13.00 tot 03.00 uur.

Prijzen

Entree: € 3,50 p.p.

Drankjes: Bier & fris € 1,90

Breezer € 4,25

Dom Perignon (fles) € 147,50

Toiletten

Sjiek hoor!

Tip

Vergeet je paspoort/rijbewijs niet mee te nemen.

foto's: Holland Casino

NEVA PLUS!

zijn erg vriendelijk en behulpzaam. Ze vinden het dan ook helemaal niet erg om je uit te leggen hoe een spel werkt. Dus vraag het gewoon en als de mensen achter de tafels te druk zijn, lopen er altijd nog chefs rond die er ook niet te beroerd voor zijn. Logisch natuurlijk, want ook jouw geld moet rollen! Maar dit terzijde.) En dan nu een dappere poging om de regels van Midi Punto Banco kort en bondig uit te leggen: De ronde tafel is verdeeld in drie delen: Punto, Banco en Egalité (=gelijkspel). De speler zet met fiches in op één van de delen. Vervolgens trekt de croupier twee kaarten voor Punto en twee voor Banco. De bedoeling is om zo dicht mogelijk bij of op het getal negen uit te komen. Nou komt er nog wel meer bij kijken, iets met bliepjes op een elektronisch bord en kansberekening en zo. Laten we dat maar voor een volgende keer bewaren. En is dat nou nog een beetje leuk, zo'n job bij het casino? De croupier vindt van wel. En schudt en passant een aantal HC-weetjes uit zijn mouw. Wist u dat:

- Casino-croupiers een interne cursus krijgen en inzetbaar zijn op alle spellen?
- Het originele pokerspel in alle Holland Casino's niet eens gespeeld wordt?
- Caribbean Stud Poker niet gewoon poker is met een gespierde neger als hoofdprijs? (Nou ja, had

toch gekund?) Het is een simpele vorm van het originele spel, de regels zijn vergelijkbaar met die van Yahtzee.

- Holland Casino medewerkers erg alert moeten zijn op mensen die tekenen van gokverslaving vertonen?

gokprobleem

En dan zijn we meteen aanbeland bij de andere kant van de casino-medaille: Gokken is voor veel te veel mensen meer dan een gezellige tijdsbesteding. De croupier weet er alles van: 'Ik maak het wel mee dat iemand aan de tafel opeens zijn hele levensverhaal er uitgooit, dat zijn de mensen met een gokprobleem die het gewoon niet meer aankunnen. We nodigen die personen dan uit voor een gesprek en adviseren ze om maar eens een half jaartje niet meer bij ons binnen te komen.' Deze personen worden in het computersysteem van alle Holland Casino's in Nederland als persona non grata aangemerkt en komen er van Groningen tot Eindhoven niet meer in. Holland Casino heeft zelfs in samenwerking met de Jellinek-kliniek een folder uitgebracht om te waarschuwen voor de tekenen van verslaving en hoe je daar mee om moet gaan. 'Maar', zo geeft de croupier toe, 'bij de meeste mensen met een gokprobleem zie je dat niet direct

aan ze. Er zijn veel gasten die langdurig spelen en grote risico's nemen, maar wanneer beschuldig je iemand van een probleem en wanneer is iemand gewoon een fanatieke speler?'

Hoe verschillend de beleving van een spelletje kan zijn, merken we als we aanschrijven aan een blackjacktafel (oftewel éénetwintigen. Minimale inzet tien euro, maar dit verschilt per tafel). Door de keuze te maken van passen of doorgaan, kan één speler de rest van de tafel beïnvloeden. Immers, als de bank (=de croupier) wint, verliest iedereen. Onze medespelers zitten tamelijk gespannen achter hun stapeltjes fiches. Wij onervaren gokkers krijgen een aantal keer wel heel venijnig commentaar toegebeten over onze keuze van passen of doorgaan. Tot 21 kunnen tellen is blijkbaar niet genoeg om leuk mee te komen met de *diehards*. Je moet ook de kaarten van al de medespelers bijhouden en daaruit op kunnen maken wat je kansen zijn als je zelf aan de beurt bent. Het Holland Casino draagt breed uit dat je niet hoeft te gokken om bij hen een leuke avond te hebben. Dat vind ik wel een beetje onzinnig, dan kun je beter naar een leuke kroeg. Gokkers zijn nou niet bepaald de meest sociale mensen. Het is een tamelijk individualistische manier van uitgaan, want iedereen focust zich op de spellen in plaats van elkaar.

We proberen de roulettetafel uit. Als ook daar het balletje bepaalt dat onze inzet linea recta richting casino-kas gaat, vind ik het wel welletjes. In plaats van 'nog een keer, nog een keer' is mijn enige gedachte: 'Wat zonde van dat geld'. We zijn veertig euro armer. Ik ben bang dat ik voor altijd resistent zal blijven voor het casino-virus.

Sabine Schipper

VAN BOKSER DON DIEGO

Don Diego Poeder (32) stond in mei dit jaar voor het laatst in de ring. De Rotterdamse spierbundel heeft zijn bokshandschoenen aan de wilgen gehangen en in plaats daarvan de pen ter hand genomen. Een voormalig profbokser die zich waagt aan een dichtbundel, kan heel wat opgetrokken wenkbrauwen verwachten. Maar het is Poeder menens. En dus toog *Profielen* naar het Westerpaviljoen om een biertje te drinken met de vrolijke aspirant-schrijver.

Beginnend bij het begin: Kun je vertellen hoe je jeugd eruit heeft gezien en op welk moment je de beslissing hebt genomen om topsporter te worden?

‘Ik ben een geboren en getogen Rotterdammer. Tot m’n elfde heb ik bij mijn tante gewoond, daarna bij mijn moeder. Ik was de jongste van zes kinderen en moest me altijd bewijzen. Sport was er op dat moment nog niet bij. Eten en rondhangen, dat was zo’n beetje het enige wat me interesseerde. Op mijn vijftiende vroeg een maatje me mee naar boksles. Ik dacht: ‘Waarom niet, ik heb toch niks te doen.’ De eerste keer was helemaal top, ik kwam gelijk thuis met een blauw oog. Ik was heel hardleers, maar op mijn zestiende zagen ze wel talent in me en ben ik echt serieus met de sport bezig gegaan. In de periode daarna heb ik een aantal grote prijzen gewonnen. Tijdens mijn dienstitijd (in 1993 maakte Poeder deel uit van het Regiment Stoottroepen – red.) ben ik Nederlands kam-

pioen geworden. Na mijn dienstitijd werd ik uitgenodigd om naar Amerika te gaan. Ik heb vier jaar in New York gewoond en later nog twee jaar in Los Angeles. In 1997 heb ik in Amerika de WBU (World Boxing Union)-titel gewonnen.’

In Amerika trainde je samen met onder andere Regilio Tiur en Raymond Joval. Spreek je je oude boksmatjes nog?

‘Regilio niet, ik heb geen contact meer met hem. Regilio en ik zijn gewoon totaal verschillend. We leven ook voor heel verschillende dingen, dus dan moet je dat ook lekker apart houden. Ik heb wel nog veel contact met Raymond. Hij en ik zijn broeders van elkaar, we helpen elkaar altijd.’

Even terug naar 8 mei dit jaar: het Big Boss Boxing Gala. Je kwam uit tegen de Roemeen Tudor en won met gemak de partij. De media spraken over de come-

back van Poeder, je laatste partij was immers ruim vijf jaar geleden. Er werd gespeculeerd over of het je laatste wedstrijd zou zijn. Jij zei van tevoren: ‘Na de partij weet ik hoe ik me voel en dan beslis ik of ik doorga.’ Hoe voelde je je na de partij?

‘Ik was blij dat het voorbij was. Vlak na de wedstrijd voelde ik niks, want ik zat onder de pijnstillers. In de maanden voor de partij had ik heel veel last gekregen van mijn rechterknie en mijn rug. Die pijnstillers waren echt nodig om mij die wedstrijd te laten boksen. Daarom besloot ik na de wedstrijd meteen dat ik ermee zou stoppen. Als ik niet zonder medicijnen kan boksen, dan wil ik het helemaal niet meer. Op die manier wil ik niet verder met de sport.

Als ik die lichamelijke problemen niet had gehad, was ik nog wel een paar wedstrijden doorgegaan. Maar het zit er niet in. Ik heb onlangs een kijkoperatie aan mijn knie gehad en heb ook therapie voor mijn rug.’

Het is een wonderlijke overstap, maar sinds een tijdje ben je serieus bezig met een carrière als schrijver. Kun je wat vertellen over je projecten tot nu toe?

‘Ik ben op dit moment met bezig met twee dingen, een film-scenario en een gedichtenbundel. Het scenario wordt beoordeeld door IDTV en de gedichtenbundel ligt bij de redacteur van een tijdschrift ter beoordeling. Ik hoop dat er dit jaar nog wat mee gebeurt en dat we een uitgever vinden. Tijdens mijn bokscarrière ben ik nooit echt met schrijven bezig geweest. Ik heb altijd wel graag gelezen, vooral Stephen King, ik heb al zijn boeken gelezen. Maar pas sinds het boksen op een laag pitje staat, ben ik zelf begonnen met schrijven. In 2003 is mijn scenario voor de korte film *De Sofa* in de prijzen gevallen en verfilmd. De korte film ging in première bij het Rotterdam Film Festival. Een geweldige ervaring. Nu ben ik weer met een nieuw scenario bezig. Mijn ervaringen op het CIOS (School voor sport en bewegen – red.) waren de inspiratie voor dit verhaal. Na mijn terugkomst uit Amerika wilde ik een opleiding doen, maar ik was al 28 en ik zat in de klas met allemaal jongeren. Dat ging helemaal niet. Ze roddelden

achter mijn rug; als ik in de trein lag te slapen, gooiden ze melk over me heen. Het was echt treiteren. Het scenario gaat niet over die ervaringen, maar wel over wat zo’n situatie met je doet. Stel dat het verfilmd wordt, dan wil ik er wel een hand in houden. Dat had ik de vorige keer niet en daar heb ik wel spijt van.’

En wat kunnen we verwachten van de poëzie van Poeder?

‘De eerste reactie van de redacteur die ik benaderde was: ‘Dat moet je niet doen. Clarence Seedorf heeft dat ook geprobeerd en die is vierkant uitgelachen.’ Maar toen hij een paar bladzijden gelezen had, zei hij: ‘Ja dat moet je doen’. Wat is mijn definitie van een gedicht? Nee, het hoeft zeker niet te rijmen! Het kan één regel zijn of tien regels, het moet iets met mij doen, het moet prikkelen. Ik schrijf ook veel in het Engels en dan schrijf ik soms een uitleg in het Nederlands erbij over wat het voor mij betekent. Deze bundel is echt iets nieuws. Het is heel anders dan wat tot nu toe gedaan is op dat gebied.

Ik schrijf altijd mijn gedachten op, bijvoorbeeld als ik in de trein zit. Inspiratie krijg ik bijvoorbeeld als ik uit verveling de

Marie Claire aan het lezen ben, iets over hoe vrouwen zijn. Of uit de krant, de affaire Oudkerk bijvoorbeeld. Ook door gesprekken met mensen, van alles dus. Toen ik terugkwam uit Amerika, heb ik een psycholoog bezocht om mezelf een beetje te sturen en wat vragen beantwoord te krijgen. Ik heb toen een test gedaan over mijn persoonlijkheid. In de uitslag stond over mijn geaardheid: 56% hetero! Vond ik niet leuk, haha! Maar je denkt er over na en dat is dan weer aanleiding voor een gedicht.’

Heb je nog andere ambities?

‘Ik werk nu veel als instructeur op een sportschool. Dat gaat wel, ondanks de blessures. Mijn pijngrens is aardig hoog, dus ik kan wel wat hebben. Acteren vind ik ook heel leuk, ik heb kleine rolletjes gehad in bijvoorbeeld *Ben zo terug* en *Luifel & Luifel*. Ik heb een paar jaar geleden ook toneel gedaan. Ik speelde een bewaker die de hoofdpersoon, Kenneth Herdigein, goed onder handen moest nemen. Als ex-bokser wist ik wel hoe ik dat moest doen zonder hem teveel pijn te doen. Als ik mijn eigen rol zou schrijven, zou ik het liefst de *bad guy* spelen. Hoevel: Ik heb ook een comedy geschreven over een homo die nog niet uit de kast is, maar al zijn vrienden weten het al. Die rol zou ik ook wel willen spelen, dat is een uitdaging natuurlijk!’

Wat ben je over tien jaar?

‘Huisvader met drie kinderen! Maar ik denk niet dat ik een vrouw zal vinden die dat leuk vindt, haha! En natuurlijk werk ik eraan om bekend scenarioschrijver te worden. Ik ben heel erg gedreven, maar het is wel moeilijk om er tussen te komen. Mijn bekende naam helpt natuurlijk wel. Maar als je een slecht verhaal schrijft, word je ook meteen heel hard afgestraft als bekend persoon. Wel eng dus, kijk maar naar Seedorf.’

Sabine Schipper

POEDER TOT DICHTER

foto: Studio K

Recht op de HR

Als een student en de hogeschool een probleem met elkaar hebben en er niet uitkomen, dan kan de student naar het college van beroep stappen. Dit college van wijze medewerkers en studenten buigt zich jaarlijks over zo'n 25 zaken. In *Recht op de HR* voorbeelden hiervan.

klacht van:

student commerciële economie

tegen:

examencommissie cluster commercieel

uitspraak college van beroep:

ONGEGROND

Andere naam is fraude

'Het was niet juist wat ik deed.' Na het tentamen realiseert ook de student commerciële economie zich dat hij nooit een andere naam en een ander studentnummer had mogen invullen. De student deed dat omdat hij wilde voorkomen dat bekend zou worden dat hij een slecht resultaat had behaald. Alle studenten en docenten zouden daar immers kennis van kunnen nemen via de lijst met namen en uitslagen die het cluster openbaar maakt. Al snel nadat de tentamenformulieren waren uitgedeeld, was het voor de student duidelijk dat hij sowieso geen redelijk resultaat zou kunnen behalen. Vandaar zijn actie, die echter direct na afloop van het tentamen door een surveillant werd geconstateerd. De examencommissie besloot daarop om hem voor de periode van drie maanden uit te sluiten van het maken van tentamens. Een veel te grote straf, vond de student. Hij is van mening dat hij geen fraude heeft gepleegd. Het was hem immers niet te doen om een hoger cijfer en ook heeft hij zijn medestudenten niet benadeeld. In de ogen van de examencommissie heeft de student wel degelijk fraude gepleegd. 'Het opzettelijk opgeven van een valse naam is fraude', stelt de commissie, die het college van beroep met zich mee krijgt. En dus beoordeelt het college de klacht van de student als ongegrond. Vooral ook omdat men de sanctie, die tot gevolg heeft dat de student slechts één herkansingsmogelijkheid mist, minimaal vindt.

Jos van Nierop

PS: Het college van beroep heeft de afgelopen maanden een stortvloed aan beroepszaken te verwerken gekregen. Bij het overgrote deel, in ruim honderd gevallen, gaat het om BSA's (bindend studieadvies) die worden aangevochten.

Geef eens een feestje!

Zaalvoetbal, Vietnamees, belastingaangifte zelf verzorgen of zakelijk telefoneren in het Duits. Het keuzeonderwijs biedt de mogelijkheid om onderwijs te volgen bij een andere opleiding binnen de hogeschool om zo ook eens over de grenzen van je eigen studie heen te kijken. *Profielen* kijkt met je mee en ging dit keer op bezoek bij het wel heel erg aantrekkelijke keuzevak 'Heineken Invites'.

Iedereen zou wel eens het perfecte feest willen organiseren. Zo'n feest waarover de gasten nog weken npraten en waarvan jij trots kan zeggen: 'Dat heb ik georganiseerd!' Tot voor kort was dat alleen mogelijk als je heel veel goede contacten had of een smak geld. Maar tijden veranderen.

Vanaf oktober kan elke Rotterdamse hogeschool- of universiteitsstudent onder de naam 'Heineken Invites' een feest of evenement organiseren in Nighttown. Dit levert je studiepunten op én, als je het goed aanpakt, ook nog eens een aardig geldbedrag. Begeleider Reinier Berns legt uit hoe dat mogelijk is: 'Heineken Invites is opgestart om een leuke invulling te geven aan onze donderdagprogrammering in Nighttown. En om studenten de mogelijkheid te geven om onder gunstige condities en met een goede begeleiding een eigen evenement te organiseren.'

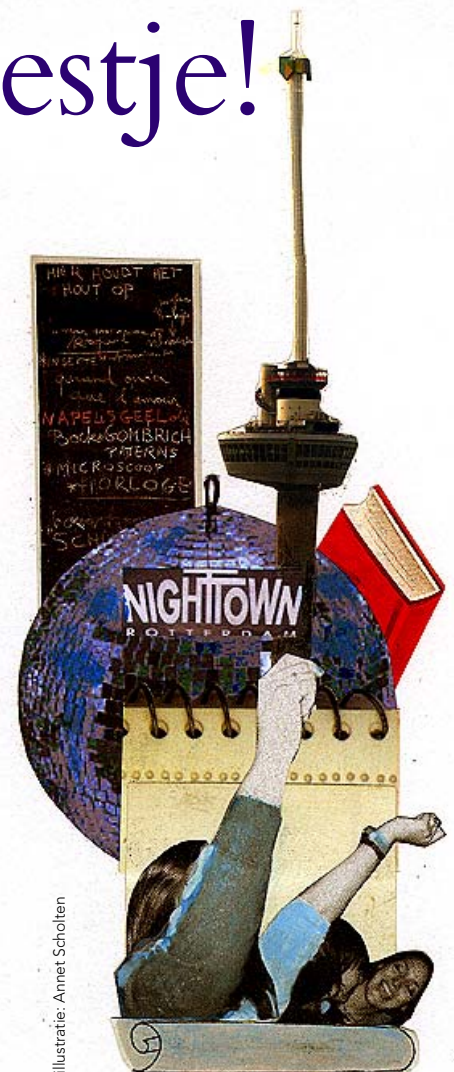
Nighttown krijgt vaak verzoeken van studenten die geweldige ideeën hadden voor een feest, maar die dit uiteindelijk niet konden realiseren, omdat ze geen idee hadden waar ze moesten beginnen. 'Heineken Invites' helpt studenten met al hun vragen en helpt ze een feest te geven op een toplocatie onder wel heel goede voorwaarden.

Nighttown laat de studenten borg van tussen de 250 en 600 euro betalen voor de te huren zaal. Deze wordt alleen in rekening gebracht wanneer er niet voldoende drankjes verkocht worden. De deuropbrengst gaat naar de studenten zelf. Nighttown verzorgt de technische apparatuur, bar en beveiligingspersoneel, drukwerk en begeleiding.

De grootste valkuil is volgens Berns dat studenten geen idee hebben hoe ze hun feest onder de aandacht moeten brengen. En zonder aandacht geen bezoekers, zonder bezoekers geen omzet en dus geen borgteruggave. 'Maar', verzekert Berns: 'De kans dat je de borg niet terugkrijgt is klein. Het aantal drankjes dat verkocht moet worden is goed haalbaar.'

In oktober werden de eerste drie feesten gegeven. Helaas was dat na het ter perse gaan van deze *Profielen*. Mocht je nou zelf ook zin hebben om een feest te organiseren, neem dan contact op met Reinier Berns via heinekeninvites@nighttown.nl.

Tosca Sel

Loopbaanadviescentrum:

werken met TALENTEN

In het kader van een professioneel personeelsbeleid heeft de Hogeschool Rotterdam een loopbaanadviescentrum voor haar medewerkers. Gertruud Bartels en Don Brookman zijn de collega's die zich hiermee bezighouden.

Het loopbaanadviescentrum is voortgevloeid uit het mobiliteitscentrum dat tijdens de fusies van 1998 de taak had om medewerkers die uit de boot dreigden te vallen op te vangen en eventueel te bemiddelen naar andere werkplekken. Nu heeft deze dienst een andere taak en houdt zich vooral bezig met ontwikkeling van personeel in het kader van professionalisering. Het ROM, dat staat voor studentgerichtheid, kwaliteitszorg en de docent als coach, is voor deze dienst een belangrijke impuls. Het loopbaanadviescentrum biedt ook steun bij de reïntegratie van zieke en overspannen personeelsleden.

Gertruud: 'Ons standpunt is: Als je op de hogeschool werkt, dan kun je veel. Daarnaast verwacht de hogeschool dat haar medewerkers zich continu blijven ontwikkelen. Wanneer je kijkt naar de ontwikkelingen om ons heen, met name op het gebied van ict, dan begrijp je dat dit ook noodzakelijk is.'

Don: 'We zijn begonnen als mobiliteitscentrum,

op den duur werden we een beetje gestigmatiseerd. Als mensen ergens niet goed meer functioneerden, werden ze naar ons gestuurd, terwijl onze *core-business* is om wat te doen met talenten.'

Gertruud: 'De meeste mensen komen hier uit eigen vrije wil. Dan gaan we eerst eens vragen wat ze willen en óf ze daadwerkelijk iets willen. Dat doen we door een aantal gesprekken te voeren. Als het nodig is, gebruiken we digitale programma's om erachter te komen wat iemand belangrijk vindt in zijn werk. Als dat duidelijk is, gaan we kijken wat er voor nodig is om dat te bereiken.'

Don: 'We willen nadrukkelijk de link leggen tussen studieloopbaan en loopbaan. Je begint eerst te kiezen wat je wilt doen, daarna ga je studeren, vervolgens ga je je oriënteren op de markt en daarin uiteindelijk integreren. Als je eenmaal werkt, dan wil je je wensen realiseren en je vaardigheden blijven ontwikkelen. Een principe dat zowel voor de student als de werknemer geldt, alleen de student zit in een andere fase.'

Gertruud: 'Als mensen van baan willen veranderen, moeten ze zelf het initiatief nemen. Als je professioneel bent, neem je ook je eigen verantwoordelijkheid. We helpen met het zoeken naar

wat iemand wil, maar de stappen zet hij of zij zelf. We geven aan waar de mogelijkheden en de kansen liggen. Maar ik heb geen laatje met leuke en interessante banen dat ik open kan trekken.'

Don: 'Het loopbaanadviescentrum is geen bemiddelingsbureau, maar we geven wel aan waar er vacatures zijn en we informeren alle belanghebbenden waar de mogelijkheden liggen. Wanneer er boventaligheid dreigt, behandelen we deze mensen met voorrang. Maar mensen in een draagstoel ergens naar toe brengen, dat doen we niet!'

Pauline Tonkens

Assessment Centre

Museumpark 010-241 44 00

Bureau inschrijving & trajectbegeleiding

Bureau inschrijving 010-241 42 00:

Museumpark kamer MH 02.212

Openingstijden 08.00-16.30 u.

Bureau hogeschoolordeel keuze-

onderwijs 010-241 45 22:

Museumpark kamer MH 02.212,

E-mail mipsmaster@hro.nl

Bureau Instroom 010-241 43 37:

Museumpark kamer MH 02.212

Bureau Studievoorzichting

Openingstijden ma/ di/do 9.00-17.30 u,

wo/vr 9.00-17.00 u.

Museumpark, e-mail

studievoorzichting@hro.nl

Copyshops Cendris

Kralingse Zoom 010-453 62 18

Museumpark 010-241 42 01

Academieplein 010-241 49 16

Decanen**ACADEMIEPLEIN**

Theo van der Burg (do afwezig)

010-241 48 44, kamer B 110

Mieke Bos (wo afwezig)

010-241 48 45, kamer B 102

MUSEUMPARK

Henk de Klerk (vr afwezig)

010-241 42 56, kamer ML 1.84:

mwd, cmv, RIVIO, pabo

Frank Ooms (ma- en di-middag afwezig)

010-241 42 51, kamer ML 1.88:

p&s, ergo, fysio, logo

Marie-Enne Brassier (wo en vr afwezig)

010-241 42 52,

kamer ML 1.86: verpleegkunde, opgm

KRALINGSE ZOOM

Puck van der Land (ma afwezig)

010-453 62 83, K.01.230 (route 43)

finma en management.

Spreekuur wo-middag/do- en vr-

ochtend.

Jannie Verdonk (wo afwezig)

010-453 62 48, K.01.305 (route 43)

ibms, atm, ibl.

Spreekuur ma-/do-middag, vr-ochtend.

Jan van Westrenen 010-453 62 84,

K.01.307 (route 43) cluster commercieel

Spreekuur ma-ochtend, wo- en do-

middag. Afspraak maken via

010-453 62 00

WIJNHAVEN/BLAAK

Johan Wilbrink 010-241 46 96,

kamer 2,125, lero

Karin Hillen 010-241 47 85, kamer 2,123,

wdk

Wijnhaven 61, 2e verdieping

Spreekuur ma t/m do 13.00-14.00 u.

PABO DORDRECHT

Puck van der Land 010-453 62 83

Spreekuur een keer per 2 weken op

locatie.

Digitale decaan<http://intern.hro.nl/diensten/decanen/digitaal/index.htm>**StudieDocumentatiehoek**

Mediatheek, locatie Wijnhaven 61

Marof en WdK oneens met makkelijke conclusies**Arbeidsmarktonderzoek stuit op KRITIEK**

Het jaarlijkse arbeidsmarktonderzoek door het Maastrichtse instituut voor de arbeidsmarkt, het ROA, stuit binnen de Hogeschool Rotterdam op nogal wat kritiek. In het onderzoek, uitgevoerd in opdracht van de hbo-raad, komen onder andere de opleidingen aan de Willem de Kooning academie (WdK) en de opleiding Maritiem Officier naar voren als studies met zeer hoge werkloosheidspercentages.

‘Conclusies trekken gebaseerd op een enquête onder zeven studenten is statistisch gezien onjuist, zelfs als steekproef.’ Erik Blok van de opleiding Maritiem Officier is ‘not amused’ door de publicatie van het ROA. De Marof staat in de top tien van studies met de hoogste werkloosheidspercentages onder pas afgestudeerden op een gedeelde derde plaats. 14% van de afgestudeerden heeft volgens het ROA na ruim een jaar nog geen baan gevonden. Bij navraag ging het over slechts zeven studenten, van wie er één nog geen baan had. Dat zet de genoemde 14% toch in een heel ander daglicht. De aantallen waarop de cijfers zijn gebaseerd, staan volgens het ROA wel vermeld in de instellingsrapporten, maar de conclusies zijn desalniettemin snel getrokken. Onterecht, aldus Blok: ‘Vorig jaar hebben wij zelf een onderzoek laten uitvoeren waaraan tweehonderd oud-studenten

meededen. Daar kwam uit dat 93% binnen drie maanden na het behalen van het eindexamen een baan heeft.’

ongenuanceerd

In de ROA-top-tien vinden we op nummer één de opleiding beeldende kunst autonoom, gevolgd door vormgeving. Ook de studie beeldende kunst docerend vinden we terug in de lijst. Jeroen Chabot, adjunct-directeur van de Willem de Kooning academie, ziet zeker het belang in van een goed instrument om de situatie op de arbeidsmarkt te meten, maar denkt niet dat dit bewuste onderzoek voldoet. ‘Jaren geleden is hier ook al een discussie geweest. Onze oud-studenten konden zich niet vinden in de vraagstelling die wordt gebruikt bij het onderzoek en de uitkomst was door de lage participatie nooit representatief.’ De WdK heeft

toen geïnitieerd om een speciale Kunstmonitor te hanteren. De respons hierop was een stuk hoger, maar het idee is inmiddels verwaterd. Chabot zou liever zien dat het ROA een vraagstelling hanteert waardoor duidelijk wordt hoe oud-studenten op hun studie terugkijken en wat ze in de praktijk aan hun opleiding hebben gehad. ‘De hbo-monitor richt zich alleen op de arbeidsmarkt.’ Chabot vind het onzinnig dat een vrij beroep als autonoom kunstenaar qua arbeidsmarktperspectieven langs dezelfde meetlat wordt gelegd. ‘Daarbij horen wij in de praktijk heel andere geluiden over oud-studenten van de WdK. De studenten autonome kunst kunnen veelal verassend snel in hun eigen levensonderhoud voorzien, natuurlijk wel met hulp van de voor hen bestaande uitkeringsmiddelen. Het is inderdaad zo dat door een toename van studenten vormgeving de arbeidsmarkt wat krappere is geworden. Maar veel vormgevers beginnen ook voor zichzelf of kruipen bij elkaar in een soort netwerkverband van freelancers. Dit soort nieuwe bedrijfsvoering is heel effectief.’ Een tamelijk ongenueanceerd onderzoek dus, waaruit veel te grote consequenties worden getrokken, is de conclusie van Chabot.

Sabine Schipper

Helpdesks

COMPUTERS

Openingstijden ma t/m do: 8.30 tot 16.30 u, vr: tot 16.00 u. In schoolvakanties gesloten.

Academieplein kamer I 302, telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op 010-241 48 23,

e-mail: Helpdesk.FADI-

ICT.Academieplein@hro.nl

Museumpark, kamer MH 01.121, telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op 010-241 44 11,

e-mail: Helpdesk.FADI-

ICT.Museumpark@hro.nl

Wijnhaven/Blaak, kamer 03, telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op 010-241 47 07,

e-mail: Helpdesk.FADI-

ICT.Wijnhaven@hro.nl

Kralingse Zoom, kamer K.01.425

(route 43):

telefonisch bereikbaar ma t/m do

8.00-22.00 u, vr 8.00-16.30 u. op

010-453 62 57,

e-mail:

Helpdesk-ICT-KralingseZoom@hro.nl

DYSLEXIE

Contactpersoon Nel Hofmeester

Academieplein B 1.08.

Afspraken voor di of do: 010-241 49 82 / 46 81

e-mail: P.M.Hofmeester@HRO.NL.

LOGOPEDIE

Wijnhaven 61

Cluster lerarenopleiding VO/BVE

010-241 46 80, Mieke Bosch en Jeanine

Hoogerland.

NEDERLANDS ALS TWEDE TAAL

Taalsprekuren

Museumpark kamer MH 1.309, 010-241 46 82

Spreekuren ma 11.00-12.00 u Brenda

van Ginkel, e-mail

B.M.van.Ginkel@hro.nl en do van 11.00-

12.00 u Hilde Valentin e-mail

H.M.Valentin@hro.nl

Wijnhaven kamer 2.123, 010-241 46 81

of 06-45 32 42 21

spreekuur ma 9.30-10.30 u,

Tom van Son,

e-mail T.van.Son@hro.nl

(ook bereikbaar op de Overblaak 85,

kamer 0.004, van 9.00-10.00 u)

Kralingse Zoom kamer 02.307 (route

97), 010-453 62 83 of 06-45 32 42 21

spreekuur ma 13.00-14.00 u.

Tom van Son,

e-mail T.van.Son@hro.nl

INFORMATIE BEHEER GROEP (IBG)

Wilhelminakade 131A Rotterdam

ma t/m vr 9.00-17.00 u.

IB-groep Infolijn 050-599 77 55

(9.00-20.00 u.), www.ib-groep.nl/.

INTERNATIONAL OFFICE

Kralingse Zoom 91, K.Z.002

(route 101), 010-453 62 95/453 60 05

fax: 010-453 60 07,

e-mail: international-office@hro.nl.

www.misc.hro.nl/intoff/index.htm

Meldpunten

facilitaire dienst

Academieplein 010-241 48 08/48 06

Kralingse Zoom 010-453 62 61

(K.Z.003, route 102).

Museumpark 010-241 42 15/42 19

Wijnhaven/Blaak 010-241 47 47/47 40

Readershop

Academieplein (2e etage)

Openingstijden regulier ma/do 8.30-

18.30 u, di 8.30-20.00 u, wo 8.30-18.00 u,

vr 8.30-16.00 u. Gedurende de eerste

twee weken van elke onderwijsperiode

geopend: ma/di/do 8.00-20.15 u,

wo 8.30-18.00 u en vr 8.30-16.00 u.

Museumpark

Openingstijden regulier: ma/do 10.00-

12.30/13.00-15.00/17.00-18.30 u,

di/wo/vr 10.00-12.30/13.00-15.00 u. In

1e kwartaal eerste 2 lesweken hele dag

geopend. In 2e, 3e, 4e kwartaal de

eerste lesweek hele dag geopend.

Wijnhaven (begane grond)

Openingstijden Ma 9.00-16.00 u;

di/do 9.00-16.00 en 17.00-19.00 u;

vr. 10.00-15.00 u. Woensdag gesloten.

Gedurende de eerste twee weken van

elke onderwijsperiode dagelijks open

van 9.00-20.00 u.

POSTERONTWERP brengt studentes naar ATHENE

Derdejaars studentes ergotherapie Joyce Laurijssen, Femke van Pelt en Stefanie van Opstal vertoefden onlangs een week lang in Athene.

Aanleiding was de poster die ze in hun vorige studiejaar ontwierpen voor het ergotherapiecongres in de Griekse hoofdstad.

Cycling through ergotherapie in the Netherlands, kopt de poster. 'Ons hoofdthema was fietsen, want dat is toch erg Nederlands', legt Joyce uit. 'Veel mensen doen het en fietsen is daarnaast gericht op een handeling. Net als ergotherapie.' Naast een opsomming van feitjes over onder meer de opleidingen en het werkveld van ergotherapie, laat de poster een aantal fietsen zien. Stefanie: 'We hebben dat in brede zin bekeken, dus staan er ook een scootmobiel en aangepaste fietsen op.' De ontwerpwedstrijd werd uitgeschreven door de Nederlandse Vereniging voor Ergotherapie en was op het genoemde congres bedoeld als presentatiemateriaal. Hoewel de geldprijs van 300 euro niet toereikend was, kozen de studentes toch voor een trip naar Athene. Ze zagen er hun poster, woonden presentaties bij en wisselden ervaringen uit met collega-studenten uit andere Europese landen. 'In sommige landen

duurt de opleiding ergotherapie maar drie jaar', was Stefanie onder meer opgevallen. Het congres viel niet zonder reden samen met de Paralympics. De studentes bezochten enkele atletiekwedstrijden en dat maakte indruk. Joyce: 'Er waren mensen die twee benen misten en dan met twee protheses liepen en hun wedstrijd ook nog wonnen.' Vanzelfsprekend maakte ook een uitstapje naar de Acropolis deel uit van het bezoek aan Athene.

Jos Nierop

The poster is titled "Cycling through ergotherapie in the Netherlands". It features a row of seven different types of bicycles at the top, including a standard bicycle, a bicycle with a basket, a bicycle with a child seat, a bicycle with a large front basket, a wheelchair, a motorized bicycle, and a tandem bicycle. Below the bicycles is a large image of a traditional Dutch windmill in a rural landscape. The poster contains text in English and Dutch, including facts and figures, education information, and contact details for the Dutch Association of Occupational Therapy (NVE).

Facts and figures

- 2.536 occupational therapists work in the Netherlands
- There are 15 practicing OT in an average 100.000 inhabitants
- 82% of the therapists is female
- The average age of the OT is 38 years
- 1/3 of the OT is younger than 28 years
- 80% of the Dutch OT's works part time, which is unique
- 41% of the OT works in an elderly or nursing home
- 19% works in a rehabilitation centre

Education

- Occupational therapy is taught in four universities of professional education, located in Amsterdam, Maastricht, Rotterdam and Nijmegen
- The education program requires four years of full time study to achieve the Bachelor's degree
- There is a selection of theoretical and practical instruction
- Each year about 220 students qualify as occupational therapists

De Nederlandse Vereniging voor Ergotherapie (NVE)

The Dutch Association of Occupational Therapy

- The NVE is an independent association of occupational therapists
- It promotes the profession in the Netherlands and links other four members similarly
- The NVE answers on professional questions the quality assurance and recognition on all levels, monitors political developments and stimulates a range of activities related to professional development
- In January 2010 the NVE had 2000 members, both practicing occupational therapists and students
- In 2003 10% of the Dutch occupational therapists was registered as member of the association

More information

If you like more information about occupational therapy in the Netherlands, please visit the English part of our website, www.ergotherapie.nl. If you like more news about the developments of occupational therapy in the Netherlands, please visit the website of the NVOOT and COOTC, www.nvooot.org and www.cotc-europe.org, none of the sponsors.

Mediatheken

Info op www.hro.nl/mediatheek/www.mediatheek.hro.nl. Catalogus hogeschoolmediatheken op <http://vubissmart.hro.nl>

Academieplein 010-241 48 20
 Openingsdagen ma/di/do 8.30-21.00 u; wo 8.30-17.00 u; vr 8.30-18.30 u.
Kralingse Zoom 010-453 62 78
 Gebouw II, K.N1.104 (route 77)
 Openingsdagen ma/di/do 9.30-16.30 u; wo 9.30-21.00 u; vr 9.30-14.30 u.
Museumpark 010-241 4393
 Openingsdagen ma t/m do 8.30-21.00 u en vr 8.30-16.30 u.
Wijnhaven 010-241 47 02 (balie), 010-241 46 54 (werkkamer)
 Openingsdagen ma/di/do/ 9.00-21.00 u; wo/vr 9.00-17.00 u.
Kunstkelder Willem de Kooning Academie 010-241 47 73
 Openingsdagen ma/di/do 9.00-21.00 u; wo/vr 9.00-17.00 u.
Pabo Dordrecht Onderwijswerkplaats
 Openingsdagen ma/do/vr 9.30-15.30 u, di 9.30-15.30 u en 17.00/18.00-22.00 u.
 Woensdag gesloten

Info (opleidingen)**Nieuwe bedrijfsmaatschappelijk werkster**

Met ingang van 4 oktober 2004 is Harma Sins de nieuwe bedrijfsmaatschappelijk werkster voor de Hogeschool Rotterdam. Zij neemt de plaats in van Carla Aarts die een andere functie heeft aanvaard. Harma is in dienst bij Humanitas en zal op maandag, woensdag en donderdag te vinden zijn op de 8ste etage van de locatie Museumpark, kamer 8.335. Tel. 010-241 40 40. Alle lopende afspraken worden door Harma overgenomen.

Masteropleiding Klinisch Verloskundige

Het Erasmus MC, de Stichting Rotterdamse Opleiding tot Verloskundige en de Hogeschool Rotterdam zijn per 15 september jl. een samenwerkingsovereenkomst aangegaan voor de nieuwe tweejarige duale opleiding Master Klinisch Verloskundige.

Klinisch Verloskundigen gaan belangrijke bijdragen leveren aan de kwaliteit en continuïteit van de verloskundige zorg in algemene ziekenhuizen en universitaire medische centra. Om deze rol te vervullen is een hoog competentieniveau nodig. De opleiding start in februari 2005 en daarna jaarlijks in september.

Grensvallen

De Stichting Laurenskerk organiseert samen met COS Rijnmond & Midden Holland, centrum voor internationale samenwerking, een fototentoonstelling met de titel *Grensvallen* van de fotograaf Piet den Blanken. De tentoonstelling verbeeldt het andere gezicht van globalisering: migratie, armoede, politieke conflicten. De fotograaf kiest hierbij vooral voor 'gewone' mannen en vrouwen, veelal aan de onderkant van de maatschappelijke ladder. De foto's bestrijken de gebieden Nederland, Latijns-Amerika en Europa in de periode

van 1979 tot 2002. Van 19 oktober tot en met 27 november 2004 is de fototentoonstelling te bezichtigen in de Laurenskerk, Grotekerkplein 27, te Rotterdam. Openingsdagen: dinsdag tot en met zaterdag van 10 uur tot 16 uur (behoudens evenementen). Gratis toegang.

De tentoonstelling vormt de aanleiding tot het organiseren van een debat met als titel: Grensvallen: waar legt u de grens bij maatschappelijk verantwoord ondernemen in internationaal perspectief? Dit zal plaats vinden op donderdag 4 november 2004 in de Laurenskerk vanaf 15.00 uur. Inzet is om te achterhalen waar bedrijven de grenzen leggen bij maatschappelijk verantwoord ondernemen in internationaal perspectief. Hierover zullen Chris Dutilh (Unilever), Heleen de Haan (ING) en Charles Ruys (Rabobank Nederland) onder leiding van Karin Ingelse (RTV Rijnmond) samen met het publiek debatteren. Het debat biedt studenten, ondernemers, vertegenwoordigers van organisaties en andere geïnteresseerden een podium voor dialoog en ontmoeting.

INVOERING ROM GAAT VOORSPOEDIG

'Het is in de meeste gevallen gelukt, mij valt het niet tegen.' John Beeking, medeprojectleider ROM, is een tevreden man. De invoering van het Rotterdams Onderwijs Model (ROM) op de HR verloopt tot nu toe immers vrij soepel.

'Het is heel rustig geweest, ik heb geen rampverhalen gehoord', aldus Beeking. Aan de hand van de hogeschoolwebsite en de roosters concludeert hij dat zowel de hogeschooldag als de roostervrije dag op grote schaal zijn ingevoerd. De maandag is gereserveerd voor de hogeschooldag. Dan worden er in principe geen reguliere lessen ingeroosterd maar tijd vrijgemaakt voor clusteroverstijgende differentiaties, het keuzeonderwijs en bijspijkerprogramma's. Voor tweederde van alle groepen voltijdstudenten is dat inmiddels het geval.

Zoals bij het cluster engineering. Tweedejaars student werktuigbouwkunde Bart Dijkman heeft gehoord van het ROM en is bekend met het feit dat de maandag onder meer bedoeld is voor keuzevakken. Ook studieloopbaancoaching (een onderdeel van het ROM) zou op deze dag plaats moeten vinden. Hoewel Bart de indruk heeft dat

Hogeschooldag en roostervrije dag op grote schaal ingevoerd

het begeleiden van studenten beter wordt aangepakt dan in zijn eerste jaar, is het op het moment van schrijven nog niet duidelijk wie zijn coach is. Voor zichzelf vindt hij de coaching momenteel niet echt nodig, maar hij verwacht wel dat deze vorm van begeleiding hem zal helpen bij het kiezen van die richting die het best past bij het werk dat hij wil gaan doen.

Het ROM raakt vooral docenten. Dat is ook de reden dat enkele clusters al hebben aangegeven dat het hen niet lukt om de hogeschooldag en roostervrije dag direct in te voeren. Beeking: 'Bij paramedisch bijvoorbeeld werken veel parttimers met een eigen praktijk. Daar was het niet zo handig om op korte termijn die praktijkdagen te wisselen.' De opleiding fysiotherapie werkt daarom voorlopig met twee roostervrije dagdelen in plaats van een roostervrije dag. Bij het RISO (Rotterdams Instituut voor Sociale Opleidingen, waaronder mwd en cmv) is er wel een roostervrije dag, maar dat kostte de nodige moeite. Directeur Erik Trinconi: 'Docenten moeten op andere tijden komen, dat vergt van hen een grotere flexibiliteit. Dit is vooral lastig bij personen

met een deeltijd aanstelling die thuis ook nog een zorgtaak hebben. De invoering heeft niet tot onoverkomelijke problemen geleid, maar de docenten zijn niet allemaal even blij.' Desondanks staat de clusterdirecteur achter de invoering van het ROM. 'Zonder hogeschooldag kun je differentiaties voor verschillende clusters wel vergeten. De hogeschooldag is een randvoorwaarde voor samenwerking tussen verschillende opleidingen.' Trinconi ziet ook de voordelen van de roostervrije dag. 'Studenten kunnen dan een bijbaantje nemen. Daarmee concentreert niet alles zich alleen op het weekend.'

Voor Bart Dijkman verandert er weinig. Vorig studiejaar had hij meestal al één dag in de week vrij, maar de zaterdag houdt hij nog steeds aan als de dag voor z'n bijbaantje. 'Of ik dan op de roostervrije dag vrij ben? Nee, dat kan ik me niet permitteren. Overdag ben ik dan aan het studeren. Ik wil het weekend zoveel mogelijk vrij houden.'

Jos van Nierop

Professionele hulpverlening schiet vaak te kort

‘Begrip en een luisterend oor, DAT HEB JE NODIG’

Het merendeel van de familieleden van psychiatrische patiënten is erg ontevreden over professionele hulpverleners. Dit is de uitkomst van een onderzoek dat negen studenten (van de opleidingen mwd, sph en verpleegkunde) in het kader van hun afstuderen uitvoerden.

‘En ja, hoe doe je dat nou? Hoe overtuig je iemand?’ Begeleidend docent Henk Vermeulen laat een citaat zien uit een van de onderzoeksverslagen. Het is een passage uit het relaas van een vader van een suïcidale zoon. Net als een groot aantal andere geïnterviewde familieleden, ervaart de vader weinig hulp en begrip van professionele hulpverleners. Vermeulen: ‘Familieleden melden iets, maar dat wordt met de regelmaat van de klok gebagatelliseerd. Hulpverleners verschuilen zich ook vaak achter hun beroepsgeheim.’ Eén en ander leidt ertoe dat familieleden, veelal ongewild, zelf hulpverlener worden. ‘En juist in die situatie ben je zeer afhankelijk van de juiste informatie’, vertelt Vermeulen. Hij maakt dat duidelijk aan de hand van een citaat uit één van de verslagen, van een familielid van een psychiatrische patiënt: ‘Als ik meer zou weten, zou ik misschien wat meer voor hem kunnen betekenen.’

beste buur

Dat de aan de kenniskring Transities in Zorg verbonden docent zich focust op het onderwerp ‘Familie en de geestelijke gezondheidszorg’ is ondermeer ingegeven door het feit dat hij ongewild mantelzorger is geworden van zijn 84-jarige, alleenstaande buurman. Door zijn zonderlinge gedrag (zo vindt hij het bijvoorbeeld prettig om in vrouwenkleden te lopen) is deze man uitgestoten door de meeste wijkbewoners. Zijn familie bekommert zich al jaren niet meer om hem. Anderhalf jaar geleden kreeg de man keelkanker en werd hij onder andere vanwege de bestraling steeds meer zorgafhankelijk. Vanaf dat moment is Vermeulen hem gaan helpen. Elke avond gaat de HR-docent even langs bij de ‘best wel moeilijke man’. Vermeulen: ‘Als gevolg van een eerdere hersenbloeding is hij van karakter veranderd en bij het minste of geringste wordt hij nu vreselijk kwaad. Hij wantrouwt iedereen. De enige die goed is, is hijzelf. Zo is hij een keer met z’n scooter bij de huisarts naar binnen gereden waarbij de assistente plotseling opzij moest springen. Het heeft ertoe geleid dat hij uit de praktijk is gezet met de wetenschap dat het vanwege een patiëntenstop bij de huisartsen in de stad onmogelijk was een andere huisarts te vinden.’

De zorgafhankelijke buurman heeft daardoor ruim vijf weken zonder professionele hulp gezeten en toen kwam alles dus op de rug van Vermeulen terecht. ‘Het stoort mij vooral dat een arts kennelijk het recht heeft iemand uit de praktijk te gooien en het ziekenfonds niets doet in de zoektocht naar een andere huisarts.’ Vermeulen is voor de hulp aan zijn buurman, op voordracht van een andere

buurvrouw, in het zonnetje gezet door de NCRV. Hij werd tweede bij de verkiezing ‘Beste Buur van Nederland’.

geen goedbedoelde adviezen

Vermeulen ziet parallellen tussen zijn persoonlijke mantelzorgervaring en de uitkomsten van de afstudeeronderzoeken van de studenten mwd, sph en verpleegkunde. ‘Ongewild krijgen familieleden en andere mantelzorgers veel meer zorg toebedeeld. Dit wordt mede veroorzaakt door de opnamevoorkomende behandelingen en door de opnameduur die korter is dan voorheen.’ En over de relatie met de professionele hulpverleners die er nog wél is, zijn de familieleden erg onte-

vreden, concludeert Vermeulen uit het onderzoek. ‘Ik hoor vaak, en ervaar ook zelf, dat je van de hulpverleners maar heel weinig begrip krijgt. Je heb vooral een luisterend oor nodig en niet allerlei goedbedoelde adviezen.’ Persoonlijk denkt Vermeulen dat de slechte ervaringen met professionele hulpverleners minder met het vak en meer met de persoon van de hulpverlener te maken hebben. Uit interviews met familieleden is overigens duidelijk geworden dat er bij enkele van de ervaringen met hulpverleners verbeteringen zijn opgetreden. ‘Bij de instellingen zijn bijvoorbeeld zorgcoördinatoren aangesteld om de cliënt door het zorgproces te leiden. Familieleden blijken daar zeer veel aan te hebben.’

De HR-docent gaat de negen afstudeeronderzoeken nu zelf analyseren en dat moet aan het eind van het jaar uitmonden in een artikel in een relevant vaktijdschrift. Uiteindelijk is het de bedoeling om voor hulpverleners in de geestelijke gezondheidszorg richtlijnen te ontwikkelen die moeten leiden tot een verbetering van hun relatie met de familieleden van de cliënten.

Jos van Nierop

illustratie: Annet Scholten

Studenten met handicap KRITISCH over hogescholen

Extra tentamentijd, toegankelijke gebouwen, een aangepast rooster: studenten met een handicap maken gebruik van allerlei speciale regelingen en voorzieningen.

De voorlichting daarover kan stukken beter, vinden ze. Maar er is nog wel meer aan te merken op het gehandicaptenbeleid van de hogescholen.

Dat blijkt uit onderzoek van het Leidse onderzoeksbureau Choice onder meer dan twintigduizend studenten in het hoger onderwijs. Het is de eerste keer dat zo'n grote groep studenten naar eventuele handicaps is gevraagd. Van alle geënquêteerden zegt 5,5 procent een beperking te hebben. Van de 600.000 studenten in het hoger onderwijs hebben er dus zeker 30.000 een handicap. Bijna de helft van hen lijdt aan dyslexie: 48 procent. Psychische klachten en chronische ziekte komen onder respectievelijk twaalf

en elf procent van de gehandicapten voor. Negen procent heeft een bewegingsbeperking. Daaronder vallen dwarslaesies en spierziekten, maar ook rsi. De rest heeft last van energietekort (zeven procent), pijnklachten (vijf procent), gezichtsstoornis (idem) en gehoorstoornis (twee procent).

De geënquêteerden geven hun opleidingen gemiddeld een magere 6,3 als rapportcijfer. Ze zijn vooral ontevreden over InHolland, de Hanzehogeschool Groningen en de Noordelijke

Hogeschool Leeuwarden, die onderaan de ranglijst staan. Op de eerste, tweede en derde plaats vinden we respectievelijk de Christelijke Hogeschool Windesheim, Saxion en Fontys Hogescholen. De Hogeschool Rotterdam staat op de vierde plaats.

De voorlichting is het zwakke punt van de instellingen. Daardoor komen veel studenten er pas laat achter welke mogelijkheden de instellingen kunnen bieden.

Gebouwen en hulpmiddelen zijn over het algemeen het probleem niet. Zelfs studenten met een bewegingsbeperking zijn relatief tevreden over de toegankelijkheid en aanpassingen. Er waren echter zo veel studenten die geen mening hadden over de gebouwen, dat die score niet in de instellingenranglijst is meegenomen. Slechtzienden oordelen het mildst over de voorzieningen en geven gemiddeld een 6,7. Studenten met een bewegingsbeperking – onder meer de rolstoelgebruikers en rsi-patiënten – geven een 6,2 en zijn daarmee bijna het meest kritisch. Alleen studenten met pijnklachten waarderen alles nog lager; zij geven gemiddeld een 5,9. HOP, Bas Belleman

stereoclub

music is where you find it

'Eén van de meest exclusieve feesten in Rotterdam.' Oud-cmv'er Maurits Kappelhof (26) en mediaduizendpoot Ayatollah Musa (24) hebben de handen ineen geslagen om op 13 november aanstaande in Nighttown de oude Stereo Club, dé hotspot in Nederland uit de jaren '60, te doen herleven. Geen gewoon feest, maar een branding event. Met merken als Barcardi-Martini, Sacha shoes, Apple en Sara Lee als partner, creëren de twee een evenement waar lang over zal worden nagepraat.

Ayatollah en Maurits kenden elkaar al van het eerste jaar cmv dat zij samen doorliepen. De één haakte al snel af en werd succesvol als schrijver en organisator, de ander behaalde zijn diploma en werkte veel in de festival- en muziekwereld. Een gouden combinatie, zo bleek, die alles in huis heeft voor het organiseren van een topfeest. Marketing, creativiteit, contacten, kennis van zaken, soms een beetje bluf. Je moet weten waar je mee bezig bent als je giganten van het kaliber Apple of Sacha shoes wilt overtuigen.

'Merk en doelgroep middels een trendy feest bij elkaar te brengen', is het idee achter Stereo Club. Het woord

Gratis kaarten voor Profielen-lezers party of the year in Nighttown

sponsor is taboe. Maurits: 'De merken worden niet opgedrongen, maar vullen juist het feest aan met hun exclusiviteit.' De sfeer die Stereo Club wil uitademen, is die van de jetset van de jaren '50 en '60. Met een modeshow, optredens van vj's en zelfs een te verloten reis naar de Riviëra. De muziek is breed, van funk en house tot soul en hiphop, en de dj-line-up is niet mis. Roog, Bastian, Laidback Luke en Junior Jack maken hun opwachting. Main act: Een dj-set van *the one and only* Neneh Cherry!

Stereo Club is waarschijnlijk geen eenmalige aangelegenheid, de twee organisatoren en hun partners willen het concept zelfs wereldwijd introduceren. 'We willen het feest twee keer per jaar, steeds op een andere locatie, gaan organiseren. Sacha is bijvoorbeeld heel hip in Azië.'

De kaarten voor deze *party of the year* kosten € 17,50 per stuk, maar *Profielen* mag er twee weggeven! Wil je kans maken op die kaarten, beantwoord dan onderstaande vraag.

Wat is er te zien in de bekende clip van het nummer *You've got my love* van Bastian uit 2001? Stuur je antwoord voor 13 november naar profielen@hro.nl en maak kans op twee vrijkaarten!

Sabine Schipper

Terugkijken op eerste jaar autotechniek

Vorig collegejaar startte de HR met vier nieuwe bacheloropleidingen. Profielen maakt een rondje langs de opleidingen om met docenten en studenten het eerste jaar te evalueren. Wat waren de verwachtingen en wat is ervan terechtgekomen? Deze maand: autotechniek.

Na een jaar werd het hele onderwijsplan al omgegooid. Toch is het eerste jaar autotechniek volgens docent Constant Staal succesvol verlopen. De opleiding is, samen met de vergelijkbare studie aan de Hogeschool Arnhem en Nijmegen, uniek in Europa. Staal: 'Vanuit het bedrijfsleven is er steeds meer behoefte aan praktisch ingestelde studenten. Wij voorzien daarin.'

'Al snel na aanvang van de opleiding werden we in positieve zin geconfronteerd met het Rotterdams Onderwijs Model (ROM).' In het ROM wordt een jaar verdeeld in vier kwartalen. Per

kwartaal zijn er twee cursussen, een training en een project, waarmee in totaal vijftien studiepunten zijn te behalen. Voor Staal waren er duidelijke argumenten om op dit onderwijsmodel over te stappen. 'Het ROM biedt een goede koppeling van theorie en praktijk. De projecten waaraan studenten werken, zijn realistisch. Dat is wel zo prettig voor de student, die kan gelijk het resultaat zien. Deze manier van werken komt tegemoet aan de leerbehoefte.' Reden genoeg voor Staal om het leerplan na het eerste jaar om te gooien. De tweedejaars, die nu pas les krijgen volgens het

ROM, zijn niet benadeeld, laat Staal weten. 'Vorig jaar werden er in het eerste jaar veel klassieke vakken gegeven. Deze zijn nu geïntegreerd in de praktijkvakken.'

Tweedejaarsstudent Bas Weterings is ook positief over het nieuwe leermodel. 'In een project komen nu verschillende onderdelen aan bod. Niet alleen de technische kant, maar ook marketing, management en logistiek. Deze combinatie werkt goed en gaat in de toekomst veel studenten aantrekken.'

Er zijn aardig wat studenten afgehaakt. Het eerste jaar waren er 115 inschrijvingen, waarvan er nu nog 69 over zijn. Staal verbaast zich hier niet over. 'Veel eerstejaars moeten wennen aan een nieuwe studiementaliteit, achteroverleunen is er niet meer bij. Wij verwachten een pro-actieve en leergierige houding van de studenten.' Ook Bas heeft gemerkt dat het niveau voor sommige studenten te hoog lag. 'De stof is best wel pittig. Je bent er behoorlijk druk mee! Sommige studenten hadden ook een verkeerd verwachtingspatroon. Nu worden nieuwe studenten beter getoetst voor aanvang van de studie.'

Linda van Asperen

foto: Frank van den Berg

GRAAIEN VOOR GRATIS KLEDING

Eén minuut gratis winkelen op kosten van de Postbank. Dat klinkt als de droom van iedere modebewuste student. Met deze landelijke actie probeert de Postbank aan het begin van ieder schooljaar haar studentenrekening onder de aandacht te brengen. Vorig jaar kon er gratis in supermarkten geshopt worden, dit jaar zijn de kledingwinkels aan de beurt.

Het is druk voor Funkie House aan de Korte Hoogstraat. Een grote groep studenten staat te trappelen om de rekken van de hippe Rotterdamse kledingzaak te bestormen. Er zijn natuurlijk wel een aantal regels aan de actie verbonden. Anderhalf uur lang mogen er per minuut twee studenten naar binnen. Binnen die minuut moet je weer terug zijn bij de kassa. Net te laat? Dan krijg je niets. De kleding moet correct aangetrokken worden, knopen en ritsen moeten dus dicht. Laat je iets op de grond vallen, dan moet je het terughangen. En er mag van ieder kledingstuk maar één exemplaar aangetrokken worden. Om klokslag acht uur sprinten de eerste twee studenten, slechts gekleed in hun ondergoed, de winkel binnen. Er wordt flink gegraaid, maar helaas: Eén van de dames is te laat en moet dus weer in haar ondergoed naar buiten. De volgende, voor

het merendeel vrouwelijke, kandidaten zijn meer succesvol. De heren hebben het moeilijker. Zij moeten een trap op om bij de mannenafdeling te komen en dat scheelt toch al snel tien kostbare seconden. Een professional op het gebied van één minuut shoppen, is Carla uit Eindhoven. Ze doet voor de vierde keer mee en heeft al acht gratis kledingstukken in haar kast hangen. Ook over de buit van vandaag is ze tevreden, maar wel met een kleine kanttekening: 'Mijn vriendin heeft

het vest veroverd dat ik heel graag wilde hebben.' Maar lang teleurgesteld blijft Carla niet. Samen met haar vriendin loopt ze juichend over de catwalk, waarop iedere deelnemer de veroverde kleding mag showen. Kishan, die samen met zijn vriendin Melissa uit Amsterdam is gekomen, baalt ervan dat de winterjassen zijn weggehaald. 'Daar was ik speciaal voor gekomen, maar ik vind het vest dat ik nu heb ook wel oké.'

Linda van Asperen

ROY DE GROOT ontwerpt logo voor BEATRIX

Tweedejaars student grafisch ontwerpen Roy de Groot heeft de logowedstrijd gewonnen die was uitgeschreven in het kader van het zilveren regeringsjubileum van koningin Beatrix. Dit betekent dat Roy's ontwerp volgend jaar te zien zal zijn bij alle evenementen rond dit jubileum.

De ontwerpwedstrijd was speciaal bedoeld voor studenten van creatieve opleidingen. Roy's logo werd unaniem als beste verkozen door de jury. Hij liet hiermee 57 andere kandidaten achter zich. De jury omschreef het ontwerp van de student als 'eigentijds, feestelijk, spetterend en positief'. Feestelijk was ook het thema dat Roy in zijn hoofd had tijdens het ontwerpen van het logo. 'Omdat het een logo is voor het jubileum van Beatrix heb je al snel de neiging om met een formeel ontwerp aan te komen. Maar daar heb ik me niet door laten afleiden. Ik wilde iets feestelijks ontwerpen en dat is uiteindelijk gelukt', laat Roy weten in een reactie.

Het ontwerp van Roy laat een kroon zien in de vorm van een hart, waarmee hij de sociale betrokkenheid van Beatrix wil symboliseren. De andere 56 ontwerpen heeft Roy ook bekeken. Hij vindt zijn

eigen ontwerp stiekem wel het sterkst. 'Wat me opviel was dat de meeste ontwerpers op dezelfde golf-lengte zaten, de logo's leken best wel op elkaar.' Omdat Roy last heeft van RSI, kreeg hij tijdens het ontwerpen hulp van een bevriende student van de kunstacademie in Den Haag, Kenji Tsujimaru. Volgens Roy verliep deze samenwerking erg goed: 'Het concept van het logo is dan wel van mij, maar de uitwerking hebben we samen gedaan. Kenji was absoluut geen computerslaaf.' Als dank kreeg Kenji de helft van het prijzengeld. De 250 euro die Roy aan het winnende ontwerp overhield, is al op. 'Ik heb wat spullen voor mijn kamer gekocht en voor de rest is het in de loop van de vakantie opgegaan. Ik weet eigenlijk niet eens meer waaraan.' Of Roy bij Beatrix op de koffie mag komen tijdens het jubileum, is nog niet bekend. 'Maar ze heeft het ontwerp wel persoonlijk goedgekeurd.'

Linda van Asperen

Docente HR geeft les in VIETNAM

Niet iedere docent van de HR rust in de vakantie op zijn of haar lauweren. Hetty Hofman bijvoorbeeld. Afgelopen zomer was de docente (bij onder andere de Transfergroep gezondheidszorg, welzijn en educatie) in Vietnam om cursussen *active learning* te geven aan docenten op de medische faculteit van de universiteit in Hue.

foto: Hetty Hofman

Het was de vierde keer dat Hofman deze reis ondernam en de derde keer op uitnodiging van de universiteit van Hue. De medische faculteit was met de docente in contact gekomen via het Medisch Comité Nederland Vietnam. Het initiatief voor de *summer course* komt vanuit de universiteit

zelf. Hofman: 'In Vietnam is het onderwijs redelijk traditioneel. De docent vertelt en de studenten luisteren. Omdat er bijna geen studieboeken zijn, citeert de docent uit eigen werk. De afgelopen tien jaar is het medisch onderwijs in Vietnam veranderd, maar de docenten zijn niet meegegroeid.'

De *summer course* moet hier verandering in brengen. In de eerste week krijgen de studenten een workshop. In de tweede week wordt een aantal docenten als trainer opgeleid om in de derde week de docententraining zelf uit te voeren. Voor sommigen ging deze methode echter iets te snel. 'De docenten komen niet op vrijwillige basis, maar worden door de universiteit afgevaardigd. Niet iedereen begint dus

even gemotiveerd aan de cursus. Verder ontbreekt het menig docent aan praktijkervaring, zodat ze door hun collega's niet beschouwd worden als een geloofwaardige en betrouwbare bron.' Toch merkt Hofman dat de docenten steeds meer openstaan voor de cursus. 'Natuurlijk zijn er altijd een paar die het niet zien zitten, maar de meeste worden zich ervan bewust dat de manier van onderwijs geven anders moet.'

In de afgelopen jaren heeft Hofman een boek ontwikkeld dat als hulpmiddel gebruikt kan worden. Ze weet nog niet of ze volgend jaar weer terugkeert naar Vietnam. 'Als het gefinancierd wordt, ga ik zeker terug. Maar dan wel onder een aantal voorwaarden. Er moet meer invloed zijn op de instroom van docenten.' Verder wil ze graag weer samenwerken met een arts en co-trainer die ze dit jaar op de universiteit van Hue ontmoette. 'Eindelijk werkte ik met iemand samen die het precies snapte. De samenwerking verliep zo goed dat we erover nadenken om deze cursus ook in andere landen te gaan geven.' Zelf heeft de docente ook het één en ander geleerd tijdens de cursus. 'Ervaringen die ik in Vietnam heb opgedaan, gebruik ik nu ook in hier in de lessen.'

Linda van Asperen

Visitekaartjes scoren en Máxima zien

Prinses Máxima ontmoeten. Voor de tien uitverkoren HR-studentes was dit waarschijnlijk het meest spannende van hun deelname aan de bijeenkomst van de commissie PaVEM (Participatie van Vrouwen uit Etnische Minderheidsgroepen) op Hogeschool InHolland. Netwerken met de aanwezige ondernemers bleek soms lastig.

De lunchpauze is amper begonnen of Myriem Bouaodi is al in gesprek met voormalig staatssecretaris Steven van Eijk. De studente bedrijfskundige informatica pakt het netwerken serieus op. Vooraf had ze al een lijstje gemaakt met belangrijke personen aan wie ze een boek van één van haar docenten wilde overhandigen. 'Ik ben die mensen er gewoon gaan uitvissen', vertelt ze, terwijl ze het stapeltje visitekaartjes laat zien dat ze deze middag heeft gescoord. Ook sprak ze kort met Máxima. 'Ik wil vooral goed zakelijk leren communiceren. Dat je daarbij een goede indruk maakt is belangrijk, maar het gaat vooral om het contact erna.' Myriem is sceptisch over de afspraken die deze dag, mede op initiatief van de HR, zijn gemaakt tussen het Rotterdamse bedrijfsleven, het CWI, de HR en InHolland. Grote bedrijven verplichten zich onder meer om het gros van hun vacatures aan te bieden aan het CWI, dat hier vervolgens geschikte allochtone vrouwen bij zoekt. Daarnaast is afgesproken dat de bedrijven stages aanbieden aan hbo-stu-

denten uit deze doelgroep. Myriem: 'Dat zijn allemaal mooie praatjes, maar uiteindelijk gaat het hen niet om allochtone vrouwen. Het hangt af van het resultaat: Als de eerste groep teleurstelt, dan stopt het denk ik gewoon weer.' Niettemin lijken de afspraken spijkerhard. 'Het is niet vrijblijvend wat we vandaag tekenen', sprak bijvoorbeeld Van Eijck namens bedrijvenorganisatie Economic Development Board Rotterdam. Ook bij de twee hogescholen denkt men er zo over. 'U mag ons aanspreken op de resultaten', stelde collegevoorzitter Jos Elbers van InHolland mede namens zijn collega Jasper Tuylt.

rolmodellen

Voor Joan Haakmat, één van de rolmodellen, leverde het contact met de vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven direct wat op. De studente raakte tijdens het eten in gesprek met een man van de ING. 'Hij vertelde dat hij mij wel kon gebruiken. Dat vond ik eigenlijk wel raar, omdat ik vrijetijdsmana-

gement studeer. Ik ben op zoek naar een tweedejaars stage en hij zei dat hij zo snel mogelijk contact wilde. Dat had ik vooraf niet verwacht.' Niet alle studentes hadden dezelfde positieve ervaringen. 'Ik vond het vandaag best interessant, maar om te netwerken hadden we eigenlijk te weinig tijd', vertelt Olga Radzanowska. Omdat deze op Máxima lijkende studente nog maar drie jaar in Nederland woont, ervaart ze bovendien dat de taal een belemmering vormde bij het netwerken. 'En ik studeer bouwkunde, dat is echt iets gericht. Helaas heb ik hier niemand van mijn wereld kunnen vinden.' Ook personeel & arbeid-studente Joan Samuel is niet louter positief over de bijeenkomst. 'Dat netwerken moet juist ook van de werkgevers komen. Maar zij hebben zich te weinig opengesteld voor ons. Ik had echt het idee dat ze er meer voor elkaar waren.' Ze trekt deze conclusie tijdens de borrel, hét netwerkmoment bij uitstek, waarbij slechts enkele ondernemers aanwezig zijn. Het valt begeleidend docent Sandra Bohr eveneens op: 'Kort nadat Máxima wegging, vertrok ook het gros van de ondernemers. Terwijl zij juist nu hadden kunnen laten zien dat ze er voor deze groep zijn.' Tijdens de gezamenlijke lunch, eerder op de dag, had de prinses ook al laten blijken dat ze vond dat de ondernemers wel wat terughoudend waren in hun contact met de studentes. Máxima stond op, verzamelde de studentes om zich heen en riep de ondernemers op om nu eens op hen af te stappen, in plaats van andersom. Blijkbaar was deze wijze les niet lang blijven hangen. Tijdens de workshops over netwerken werd het contact zoeken met directeurs uit het bedrijfsleven overigens enigszins gerelativeerd. Myriem, tijdens haar samenvatting van de workshop: 'Het is slechts een middel, want uiteindelijk gaat het om jezelf. Daarnaast kunnen bijvoorbeeld bureaus je ook aan een stage of werk helpen. En kan het doen van vrijwilligerswerk heel erg helpen. Dat is iets wat wij vaak onderschatten.'

Jos van Nierop

PaVEM

De commissie PaVEM (Participatie van Vrouwen uit Etnische Minderheidsgroepen) is op 3 juli 2003 opgericht. De commissie heeft als doel gemeenten te ondersteunen bij hun aanpak om allochtone vrouwen in achterstandsposities meer te betrekken bij de maatschappij. De voorzitter van de commissie is oud-politicus Paul Rosenmöller. Naast Prinses Máxima is ook oud-VVD-leider Hans Dijkstal commissielid.

Differentiaties krijgen grotere plek in opleidingen

Je studie verbreden, verdiepen of misschien doorstuderen aan de universiteit? Nu de differentiatie een belangrijker onderdeel wordt van de studie, moeten met name derdejaars studenten zich afvragen wat ze willen.

Vanaf aanstaande februari (inschrijving start in november) bieden de clusters commercieel, financieel management, engineering, ism, hlo/ct, RIVIO, verpleegkunde en de lerarenopleiding hun differentiaties aan in dezelfde periode. De andere clusters volgen waarschijnlijk over een jaar. Het doel hiervan is dat studenten makkelijk differentiaties van een ander cluster dan hun eigen kunnen volgen. Gedurende een jaar gaan studenten die in het zesde en zevende semester van hun studie zitten, zich de helft van de tijd bezighouden met één bepaalde richting. Een differentiatie kan daarbij op verschillende manieren

worden ingevuld, vertelt SOMI-directeur Johan Sevenhuijsen. 'Je kunt je verdiepen in je beroep, bijvoorbeeld kiezen voor kindersfysiotherapie. Als tweede zijn er de verbredende differentiaties zoals 'Starten van een eigen bedrijf', voor bijvoorbeeld een werktuigbouwer die een fietsenzaak wil beginnen.' Laatstgenoemde differentiatie wordt aangeboden door het cluster commercieel, maar is juist bedoeld voor studenten van andere clusters.

Het openstellen van differentiaties voor studenten van verschillende opleidingen is één van de redenen waarom de hogeschooldag is ingesteld.

Op deze dag worden er immers geen clusteropleidings specifieke vakken aangeboden, waardoor er ruimte is voor samenwerking tussen clusters. Een voorbeeld daarvan is de brede differentiatie 'Innovatie en productrealisatie' van de gelijknamige kenniskring. Sevenhuijsen: 'Het is bedoeld voor de studenten van alle technische opleidingen, maar bijvoorbeeld ook voor economen. Daarbij is het juist de bedoeling om studenten van verschillende opleidingen samen te laten werken.' Een derde type differentiatie is gericht op de doorstroming naar het universitaire onderwijs, ofwel van bachelor naar een masteropleiding. 'Er zijn nu bijvoorbeeld al meer dan vijftig economiestudenten begonnen met zo'n doorstroomdifferentiatie', aldus Sevenhuijsen. Er wordt eveneens, samen met de Technische Universiteit Delft, gewerkt aan een dergelijke differentiatie voor de technische opleidingen.

Jos van Nierop

CMR? WAT IS DAT DAN?

Het gros van de studenten weet amper van het bestaan af, laat staan dat men weet wat de centrale medezeggenschapsraad (cmr) doet. Justin Meeng, derdejaars student communicatie én lid van de cmr, vertelt wat de raad voor hem betekent.

Waarom zit je er in?

'In de cmr komen veranderingen aan de orde die grote gevolgen hebben voor studenten. Zoals de invoering van studieloopbaanbegeleiding. Daarover kun je het college van bestuur feedback geven. Zo van: Het zijn mooie modellen, maar in werkelijkheid blijkt het heel anders te werken.'

Leer je er wat?

'Ja, je doet er bestuurservaring mee op. Je ziet hoe processen verlopen en hoe een onderwijsinstelling in elkaar zit.'

En handig op je cv?

'Ja, maar dat was in eerste instantie niet mijn motivatie.'

Verdien je er wat mee?

'De vergoeding ligt rond de zestig tot tachtig euro per maand, maar je kunt er ook keuzevakpunten voor krijgen.'

Hoeveel tijd kost het je?

'Iedere maandag ben je van 11.00 tot 16.30 uur bezig. Aan het vergaderen, dingen uitzoeken, afspraken met commissies. Daarnaast moet je thuis stukken doornemen. Dat kost anderhalf tot twee uur. Het hangt ook van jezelf af, of je initiatieven neemt. Ik ben nu zelf bezig met de communicatie van de cmr. We moeten zorgen dat de cmr bekend wordt bij de studenten.'

Jos van Nierop

zeg 'ns waar het op staat

in de medezeggenschapsraad!

Ken je dat? Dat je denkt "wat hebben ze nou weer verzonnen!?"
Er is een mogelijkheid om je stem te laten horen:
in de medezeggenschapsraad.
Meer weten? Surf naar www.cmr.hro.nl of kom langs!

CMR-secretariaat, Museumpark laagbouw kamer 0.84
geopend: ma t/m do van 9.00 tot 17.00 uur
telefoon: 010 2414518 e-mail: cmr@hro.nl

Nieuws van andere hogescholen en universiteiten

Twee rechtenstudenten van de Universiteit van Leiden hebben taakstraffen opgelegd gekregen omdat ze tijdens een tentamen fraude hebben gepleegd. Ze hadden een 'tentamenvervanger' weten te strikken om het tentamen te maken. Eén student kreeg honderdtwintig uur opgelegd, de ander zestig uur. Het verschil in uren zit hem in het feit dat één van de dames het fraudekunstje twee keer flikte. Saillant detail: een van de 'tentamenvervangers' zat in een sollicitatieprocedure om op de rechtenfaculteit in Leiden te gaan doceren. Rechtenstudenten moeten voortaan naast hun collegekaart ook een officieel identificatiemiddel meenemen naar tentamens. (Bron: Mare)

De concurrentie

Driekwart van de studentenkamers in Utrecht is veel te duur. Als er wordt uitgegaan van de puntentelling bestaat het kameraanbod voor 72% uit te dure kamers die ruim honderd euro boven het redelijke bedrag zitten. Om de studenten tegemoet te komen heeft de gemeente Utrecht een eenmalig cadeautje voor de Utrechtse studenten in petto. Degenen die na een onderzoek het meest benadeeld blijken, krijgen van de gemeente eenmaal het verschil vergoed. (Bron: Trajectum)

Jaarlijks wordt ongeveer één op de tien studenten slachtoffer van inbraak, blijkt uit een onderzoek van criminologen in Groningen. In het onderzoek werd de inbraakbeveiliging van een typische Groningse studentenwijk bekeken. Die bleek slecht te zijn. Volgens onderzoeker professor Nijboer is deze uitslag representatief voor alle studentensteden. Uit het onderzoek blijkt verder dat studenten nogal nonchalant zijn met het afsluiten van hun huis. (Bron: Sax)

Linda van Asperen

CMR *Verkiezingen zijn impuls voor vernieuwing* MOET AF VAN STOFFIG IMAGO

De centrale medezeggenschapsraad (cmr) moet af van het stoffige imago. Er moeten meer jongere medewerkers in. Meer vrouwen ook. In de aanloop naar de cmr-verkiezingen is dit in het kort het verlanglijstje van de huidige voorzitter Jan van Heemst.

Op zowel de Universiteit van Leiden als de Haagse Hogeschool was de ervaring goed en dus wordt ook op de HR overgestapt op digitale verkiezingen, stemmen via je eigen pc. 'Dat moet een bijdrage leveren om van het stoffige imago af te komen', meent cmr-voorzitter Jan van Heemst. Daarnaast valt hiermee een toename van de opkomst te verwachten. Van Heemst: 'Zeker, maar je moet het niet zien als een wondermiddel. Daarom gaan we eraan ook nog reclame maken.' Dat laatste is in eerste instantie gericht op het werven van kandidaten. Samen met ambtelijk secretaris Petra van Gelderen gaat Van Heemst langs bij clusterraden, inspraakorganen en ook bij 'losse mensen'. 'We willen immers ook buiten het vaste medezeggenschapsircuit mensen interesseren', aldus de cmr-voorzitter die ervanaf wil dat mensen in de cmr zitten omdat ze een aantal rest-uren over hebben. Van Heemst: 'Dat ze er dus uit armoede in zitten; dat komt voor. Of dat ze er in zitten vanwege particuliere belangen. We hebben juist mensen nodig die

over hun eigen cluster heen kunnen kijken.' Daarnaast vindt hij een verjonging van belang, terwijl ook het aantal vrouwen flink moet toenemen. 'De cmr zou voor minstens de helft uit dames moeten bestaan. Het is echt schandelijk dat we zeggen dat er meer vrouwen in het hoger management moeten komen, terwijl er nauwelijks vrouwen in de cmr zitten', aldus Van Heemst, die zelf graag afstand wil doen van het voorzitterschap als een goede vrouwelijke kandidaat zich daarvoor aandient.

De verkiezing van een nieuwe cmr is in de ogen van Van Heemst tevens het moment om kritisch naar de status van de medezeggenschap te kijken. 'Je kunt je bijvoorbeeld afvragen of een ondernemingsraad niet beter is voor de hogeschool. Dan heb je weliswaar een minder breed instemmingsrecht, maar op de punten waarop dat wel het geval is, heb je meer in de melk te brokkelen.' Voor Van Heemst staat ook het voortbestaan van de clustermedezeggenschapsraden ter discussie. 'In sommige opzichten is het achterhaald', stelt hij. Op clusterniveau vinden studenten en medewerkers immers vaak andere wegen om zaken aan te kaarten. Zoals het werkoverleg of direct

contact met de opleidingsdirecteur. Van Heemst: 'Clusterraden zijn niet altijd even alert en slagvaardig en in veel clusters is er al helemaal geen sprake van een goed functionerende clustermedezeggenschapsraad. Ik zou er daarom niet rouwig om zijn als we op middellange termijn alles op dat niveau overboord gooien. Uiteraard is hier binnen de cmr wel zorg over omdat je misschien delen van de medezeggenschap inlevert. De manier waarop medezeggenschap in de toekomst plaatsvindt, moet je dus vastleggen. Binnen de cmr is de discussie daarover inmiddels gestart.'

Jos van Nierop

De cmr-verkiezingen vinden plaats van 13 tot en met 17 december. Tot 15 november kunnen studenten en medewerkers zich kandidaat stellen voor één van de twintig zetels in de cmr. Interesse? Stuur een berichtje naar de ambtelijk secretaris van de cmr: Petra van Gelderen. P.P.van.Geldereren@hro.nl.

RIVIO **Eerste jaar leer-/werkbedrijf IT4S succesvol verlopen**

Een jaar geleden startte de opleiding bedrijfskundige informatica met het leer-/werkbedrijf IT4S (Information Technology for Society). RIVIO-docent en mede-initiatiefnemer Peter Bik heeft hard moeten werken om het bedrijf van de grond te krijgen, maar kijkt nu tevreden terug op een succesvol eerste jaar.

Derde- en vierdejaars studenten bedrijfskundige informatica zijn medewerkers van IT4S en voeren een jaar lang opdrachten uit voor diverse profit en non-profit organisaties. Vier dagen in de week zijn ze op de werkvloer van een bedrijf te vinden. Eén dag in de week komen ze terug naar school om hun ervaringen te delen en workshops te volgen. De studenten functioneren als gewone medewerkers en worden regelmatig onderworpen aan een beoordelings- en functioneringsgesprek. Studenten Robin Oduber en Ahmed Alocozay zijn het afgelopen jaar voor IT4S aan de slag geweest. Eén van hun

opdrachtgevers was verpleeghuis Rustenburg. De twee studenten ontwikkelden een digitaal infopunt waar familieleden van patiënten antwoord kunnen vinden op diverse vragen. De studenten zijn zeer te spreken over het leer-/werkbedrijf. Robin: 'In het begin was ik best sceptisch, maar nu ben ik echt blij dat ik eraan meegedaan heb. In het begin is het wel even wennen, maar op een gegeven moment kom je in een achtbaan terecht en gaat alles eigenlijk vanzelf. Het afgelopen jaar heeft mij een voorsprong gegeven. Ik heb tijdens mijn studie al werkervaring opgebouwd.' Ook Ahmed heeft alleen maar positieve ervaringen: 'Ik heb een jaar lang op topniveau gepresteerd en weet nu dat ik het kan. Verder heb ik mijn loopbaan voor een groot deel afgebakend. Ik weet precies wat wel en niet bij me past.'

De positieve houding van de studenten is precies wat Bik bij het opstarten van IT4S voor ogen had: 'In het begin gaan de studenten vooral voor de studiepunten, maar na een paar weken zijn ze veranderd in enthousiaste medewerkers. Je ziet

foto: Levien Willemsse

STAGE & BEROEP

ETNO

Marijke de Wit is derdejaars student vrijetijdsmanagement en loopt momenteel voor een half jaar stage bij Holland Casino aan het Weena. Chantal van der Walle is managementassistente marketing en communicatie bij Holland Casino en begeleidt Marijke bij haar dagelijkse werkzaamheden.

Marijke: 'Ik ga nu mijn vierde week in en ben me dus nog een beetje aan het oriënteren. Maar tot nu toe bevalt het allemaal erg goed. Het is altijd even afwachten of het klikt, maar het loopt allemaal lekker. Er is altijd wat te doen en ik leer erg veel.'

Chantal: 'Voordat Marijke aan haar stage begon, hebben we haar uitgenodigd voor een etentje, zodat ze alvast met iedereen kennis kon maken. Dat maakt het allemaal wat minder nieuw.'

Marijke: 'Vorig jaar heb ik stage gelopen bij een hotel in Rockanje. Voor mijn tweede stage wilde ik graag naar een groter bedrijf, dus heb ik een brief geschreven naar Holland Casino. Het verschil met mijn vorige stage is vooral dat ik hier veel minder contact met de gasten heb. Holland Casino is toch een ander soort organisatie.'

PABO Pabo's bundelen krachten in Dordrecht

dat de studenten echt trots zijn op wat ze neerzetten.' Bik is directeur van IT4S, zorgt voor opdrachten en onderhoudt de contacten. Hij runt het bedrijf samen met projectmanager Carla Bombeld en personal coach Ria Bode. Bombeld werkt aan de vakinhoudelijke en Bode aan de persoonlijke competenties. Wat het leer-/werkbedrijf volgens Bik zo uniek maakt, is het feit dat studenten zelf verantwoordelijk zijn voor hun leerplan. 'Iedere student heeft weer andere doelen. Ik probeer ze zoveel mogelijk te matchen, zodat ze bij een passend bedrijf het leerplan kunnen uitwerken.'

De studenten werken in tweetallen aan de verschillende opdrachten. Bik probeert zoveel mogelijk studenten bij elkaar te zoeken die elkaar niet zo goed liggen. 'Dat doe ik expres, zo leren ze snel hoe er het beste samengewerkt kan worden.' Hij is zeer tevreden over het eerste jaar. 'Van de dertig opdrachten is er maar één teruggetrokken. En dat lag niet aan de studenten, maar aan het bedrijf. Ruim tachtig procent van de bedrijven is dit jaar met vervolgopdrachten gekomen. Dat geeft toch wel aan dat de kwaliteit goed is.'

Meer info: www.opwegnaareenwereldbaan.nl

Linda van Asperen

Onlangs tekenden de pabo's van de HR, Inholland en de gemeente Dordrecht een samenwerkingsovereenkomst waarin is vastgelegd dat de pabo's intensief en in één gebouw, aan de rand van de binnenstad van Dordrecht, met elkaar gaan samenwerken. Gezamenlijk gaan zij in deze regio een geheel vernieuwde lerarenopleiding vorm en inhoud geven. 'We beginnen door gebruik te maken van elkaars faciliteiten maar uiteindelijk moet deze samenwerking leiden tot één curriculum. Een Dordts profiel van de pabo waarin beide scholen zich moeten herkennen', aldus Fred Feuerstake, directeur van de pabo van de HR. 'Het is een spannend traject: In Rotterdam zijn de twee pabo's, hoewel we op onderdelen ook samenwerken, concurrenten, terwijl we daar de handen ineen slaan. Je zou het zo kunnen zeggen: In Dordrecht hadden we een lat-relatie en zijn we per 1 september (datum samenwerkingsovereenkomst, red.) getrouwd. Uiteindelijk kunnen we er de mooiste pabo van Nederland neerzetten. Ik heb het volste vertrouwen in deze samenwerking.'

Daarnaast hebben de hogescholen en de gemeente de intentie uitgesproken om een Adviesraad voor Hoger Onderwijs Drechtsteden op te richten om nieuwe duale hbo-opleidingen en contractonderwijs in de Drechtsteden te creëren. Op dit moment wordt gedacht aan een leergang 'methodisch innoveren' in cursusjaar 2004-2005 en de deeltijdsopleiding hbo bestuurskunde in 2005.

Dorine van Namen

MARKETING bij Holland Casino

Chantal: 'We hebben hier niet zo vaak stagiaires. De laatste was alweer twee jaar geleden. Het is vooral een praktisch verhaal, we hebben hier gewoonweg niet zoveel ruimte. Vandaag is er zelfs geen computer beschikbaar voor Marijke. Verder vinden we niet iedereen even geschikt om hier stage te lopen. Maar de brief van Marijke kwam precies op het juiste moment. We zitten nu in een drukke periode en kunnen wel een paar extra handen gebruiken.'

Marijke: 'Ik ga me de komende periode bezighouden met twee projecten: etnomarketing en *fungames*. Voor *fungames* moet ik onderzoeken hoe je mensen op een speelse manier met het casino in contact kunt brengen. Maar nu houd ik mij vooral bezig met etnomarketing. Hiervoor onderzoek ik hoe je voor de verschillende culturen in Rotterdam het casino aantrekkelijk kan maken.'

Chantal: 'Rotterdam heeft een grote diversiteit aan culturen. Twee jaar geleden zijn we begonnen met een experiment om uit te zoeken hoe we die verschillende doelgroepen aan konden spreken. We zijn toen gestart met thema-avonden, zoals de viering van het Chinese nieuwjaar en het islamitische suikerfeest. Deze avonden sloegen gelijk goed aan. Nu is er regelmatig op vrijdagavond een thema-avond. Alleen de Chinese avond is op een maandag, dan zijn namelijk de meeste Chinese restaurants gesloten. De etnomarkt is geen gemak-

kelijke. Er zijn toch aardig wat barrières voor allochtonen om het casino te bezoeken. Veel van hen zijn minder bedeed. Holland Casino wil deze groep laten zien dat je niet alleen hoeft te spelen om een leuke avond te hebben. Via flyers en andere reclame komen ze hier nu achter. En het werkt, je ziet steeds meer verschillende culturen bij het casino over de vloer komen. We werken ook veel samen met mensen uit verschillende culturen die ons adviezen geven. Als wij bijvoorbeeld een band geboekt hebben die volgens onze adviseurs wel eens een verkeerd publiek zou kunnen aantrekken, worden we hiervan gelijk op de hoogte gebracht.'

Marijke: 'Iedere maandag heb ik een terugkomdag op school. Dan volg ik drie vakken: financieel management, studieloopbaancoaching en methode & technieken. Vooral

dat laatste vak kan me goed van pas komen tijdens mijn stage.'

Chantal: 'Marijke pakt dingen erg snel op. Ze heeft hier de mogelijkheid om zelfstandig te werken en krijgt veel verantwoordelijkheid. Maar 's avonds ligt de regie echter wel bij haar collega's. Het zou niet fair zijn als Marijke de schuld krijgt als er iets fout gaat.'

Marijke: 'Mijn insteek is om er 's avonds, bij de thema-avonden, altijd bij te zijn. Ik wil zien hoe het allemaal loopt op zo'n avond; dat hoort ook bij mijn opleiding.'

Linda van Asperen

RISICO EEN

Riskmanagement, ofwel risicomangement. Het begrip is onlangs geïntroduceerd in het bedrijfsleven en heeft te maken met het in kaart brengen en beheersen van risico's waar ondernemingen mee worden geconfronteerd. Woensdag 10 november organiseert de kenniskring International Business Risk Management (IBRM) een symposium over het onderwerp, speciaal gericht op het Midden- en Kleinbedrijf (MKB). Maar wat is het precies? Wat weten studenten ervan? En wordt het binnen ondernemingen al toegepast?

'Ik heb ervan gehoord', vertelt Richard Hulspas over het woord risicomangement. De tweedejaars bedrijfseconomiestudent denkt dat het vooral iets voor de toekomst is. Iets waar bedrijven aandacht aan zouden moeten besteden, maar dat hen nu teveel tijd kost. 'Ik vind het vreemd dat we het niet terugzien in onze studie', aldus Richard. Ook zijn klasgenoot Wouter van Veen vraagt zich dat af. Beide studenten verbinden risicomangement overigens in eerste instantie aan veiligheidsmaatregelen. Wouter: 'Ik werk zelf in een winkel en daar proberen we, met onder meer beveiligingshaken en een alarm, zoveel mogelijk te doen om diefstal te voorkomen. Je schat risico's in, zodat je zo min mogelijk artikelen onbetaald kwijtraakt.' Ook

bij zijn andere baan, bij een overheidsinstantie, ligt de nadruk op veiligheid. 'We moeten ervoor zorgen dat mensen niet zomaar in het netwerk kunnen komen en kunnen inbreken in persoonsgegevens. Dat gaat zover dat je ook zelf geen mail meer kunt versturen.'

inzicht in samenhang risico's

'Risicomangement heeft weliswaar te maken met veiligheid, maar daarmee houdt het niet op', vertelt lector Delio Bearzatto van de kenniskring IBRM. 'Het gaat om alle kansen en risico's die een bedrijf tegenkomt. Die moeten in kaart worden gebracht. Belangrijk daarbij is dat ze niet meer geïsoleerd worden bekeken, maar dat de onderlinge verbanden worden ge-

legd.' In de meeste bedrijven worden bijvoorbeeld commerciële, financiële en juridische risico's afzonderlijk van elkaar bekeken, weet Bearzatto. 'Terwijl ze met elkaar te maken hebben. Als klanten boos worden omdat producten niet op tijd geleverd zijn, dan brengt dat het imago van het bedrijf wellicht schade toe. Daarbij leidt zoets misschien tot een rechtszaak en uiteindelijk tot het uitbetalen van schadevergoedingen. Een operationeel risico omvat dus tevens juridische en financiële risico's. Zoets moet je in kaart brengen, want zaken kunnen elkaar versterken of juist compenseren. Het gaat om een goed overzicht van het totale risico en de maatregelen om deze te beperken. Dit opbouwen van een breed inzicht wordt bij de huidige stijl van management onderbelicht.' Hoewel risicomangement bij middelgrote ondernemingen hoger op de agenda wordt gezet, is het onderwerp vooral actueel bij grote bedrijven. 'Onder andere onder druk van nieuwe wetgeving zoals de Sarbanes Oxley Act in de Verenigde Staten en de code Tabaksblat in Nederland', vertelt Bearzatto. 'Tijdens het symposium van de kenniskring zal overigens met name inzicht gegeven worden in hoe middelgrote bedrijven op de trend van risicomangement kunnen inspelen.'

MANAGEMENT, NIEUWE TREND?

nee-verkopen

Dat bepaalde risico's invloed hebben op andere risico's, ervaart Wouter bij zijn overheidsbaantje. 'Als iemand inbreekt in het netwerk, kunnen we juridisch worden aangesproken. Gebeurt zoiets, dan heeft dat grote gevolgen, allerlei vertrouwelijke informatie ligt dan op straat', aldus de student over de nadruk op dit risico. Studiegenoot Richard heeft een bijbaantje bij de C1000 en denkt dat daar vooral het voorkomen van nee-verkopen van belang is als het om risicomangement gaat. 'Het zorgt voor ontevreden klanten die soms ook dreigen dat ze naar een andere supermarkt gaan. Als supermarkt moet je bepaalde producten altijd in de winkel hebben, anders draait het niet. Dat zijn de dingen waar je klanten mee trekt of winst mee maakt. Klanten zouden het raar vinden als er geen melk is. Dat moet je dus altijd in huis hebben, met het risico dat je een deel moet weggooien.' Het bederven van verse producten is voor supermarkten een belangrijk risico-item wat soms overigens onder druk staat, ervaart Richard: 'Door de prijzenoorlog wordt de koeling minder vaak gecontroleerd.'

verkeerde prioriteiten

'Zoiets zal incidenteel voorkomen', denkt Pim Limburg, adviseur risicomangement bij C1000's moederbedrijf Schuitema. 'Maar het mag niet zo zijn dat dit effect heeft op de veiligheid. Als er door de prijzenoorlog verkeerde prioriteiten worden gesteld, moeten we maatregelen nemen.' Wordt er door een bedor-

ven product een klant ziek en komt dat in de publiciteit, dan heeft dat immers grote gevolgen voor het imago van C1000. Het heeft dus niet slechts effect op de winkel waar het product is verkocht, maar op alle winkels. Limburg: 'Bij Schuitema proberen we daar met informatie en middelen op een goede manier mee om te gaan. Vestigingsmanagers zien echter niet altijd in dat het algemeen belang groter is dan de eigen zaak. Wij hameren daarentegen heel erg op imago, op de goede naam van onze ketens.' Concluderend kan daarom worden gesteld dat het risico op afbreuk van dat imago in de ogen van Schuitema het meest uitwaaiert op andere risico's. In de lijn van Bearzatto concentreert de onderneming zich dan ook juist op dit risico. Limburg: 'Als we een terugroepactie hebben voor een product waar een risico aan kan zitten, zijn daarom alle winkels verplicht hieraan mee te werken.'

Hoewel ook bedrijfseconomische beslissingen invloed kunnen hebben op de goede naam van het bedrijf, concentreert de adviseur risicomangement zich op de veiligheidsrisico's. Dit in tegenstelling tot Bearzatto's idee van risicomangement, waarbij onder meer de eerder genoemde consequenties van nee-verkopen weldegelijk worden meegenomen. 'Per versproduct is er een kritische grens', beaamt Limburg over de afweging die wordt gemaakt tussen nee-verkopen en producten weggooien. 'Zelf zou ik bijvoorbeeld liever 900 broden verkopen en dan een paar keer nee verkopen in plaats van dat je er duizend inkoop en heel veel moet

weggooien.' Risicomangement is bij Schuitema sinds vorig jaar een gecentraliseerd beleidsonderdeel. Dit heeft onder meer geleid tot het aanstellen van regionale adviseurs die bezoeken brengen aan winkels. Per thema (waaronder criminaliteit en voedselveiligheid) en aan de hand van foto's en interviews wordt de stand van zaken opgenomen.

discipline raakt alles

Ook bij Van Leeuwen Buizen, internationaal handelsbedrijf in stalen buizen, kan 2003 als startjaar worden beschouwd. Corporate controller Maus Jaarsma maakt dit duidelijk. 'In november is onze raad van bestuur op bezoek geweest bij Ernst & Young voor een *Risk Insight Session*, dat gaat over risico's inventariseren en structureren. Dat was bij ons het begin van gestructureerd nadenken over risico's.' De risico's zijn ingedeeld in verschillende categorieën en er is een *risk-assessment team (RAT)* in het leven geroepen, bestaande uit een lid van de raad van bestuur, een bedrijfsjurist, een kwaliteitsmanager en Jaarsma zelf. Het team gaat uit van een checklist waarbij met name gekeken wordt naar significante risico's. Jaarsma: 'Die risico's moet je goed afdekken met procedures. En als dat niet afdoende werkt, kun je sommige risico's ook verzekeren. Mits de premies niet te hoog zijn.' Vanwege de omvang van de internationale handel ziet Jaarsma valutaverschillen als belangrijk risico. 'Maar essentieel is vooral een cultuur waarin mensen nadenken over risico's en over het naleven van procedures. Het gaat om een bepaalde discipline. Dat raakt alles.'

Jos van Nierop

'*Risicomangement gericht op het MKB*' is de titel van het symposium dat woensdagmiddag 10 november wordt gehouden op de locatie Kralingse Zoom. Enkele sprekers zullen hun visie geven op het onderwerp en aan het eind van de middag is er een discussieronde. Voor meer informatie zie www.internationalbusiness.nl.

Verslaafd aan *The West Wing*

Begin november kiezen de inwoners van de Verenigde Staten hun nieuwe president. Of het nu Bush of Kerry wordt, echt gelukkig zal de meerderheid van de kiezers er niet mee zijn. Met weemoed denken mensen nu al terug aan de periode dat hun president nog met een sigaar in de weer was in The Oval Office. Maar een terugkeer van Bill Clinton is onmogelijk, vanwege de regel dat een president slechts één keer herkozen mag worden. Een goed alternatief wellicht is Josiah Bartlett. Alhoewel het Amerikaanse volk zich vast wel realiseert dat deze door Martin Sheen gespeelde president in de serie *The West Wing* slechts fictie is, is het verlangen naar een type president als Bartlett

blijkbaar erg groot, gezien de mateloze populariteit waarin de serie zich mag verheugen.

The West Wing geeft een vaak onthullend beeld achter de schermen van het bekendste huis in de Verenigde Staten. Dit met Emmy's (de televisie-Oscar) overladen drama kent niet alleen sterke verhaallijnen, maar heeft met Rob Lowe, John Spencer en de eerder genoemde Sheen ook een ongeken-de sterrencast. Tel dit op bij de grote fascinatie van Amerikanen met hun hoogste leider (bij gebrek aan een koningshuis) en het is vanzelfsprekend dat de-

ze serie al vijf seizoenen lang hoge kijkcijfers haalt. In Nederland wordt de serie uitgezonden door RTL4, terwijl ook de VPRO en VARA interesse hebben gehad. Veel kijkers lokt ze hier echter niet, een lot dat ook briljante series als *Six Feet Under* en *The Sopranos* beschoren is. Gelukkig voor de liefhebbers zijn de eerste drie seizoenen inmiddels ook in luxe DVD-boxen verschenen. Maar pas op, het kan erg verslavend werken. Een mooi vluchtmiddel om de realiteit van Kerry of nog vier jaar Bush te verdringen.

Menno Siljée

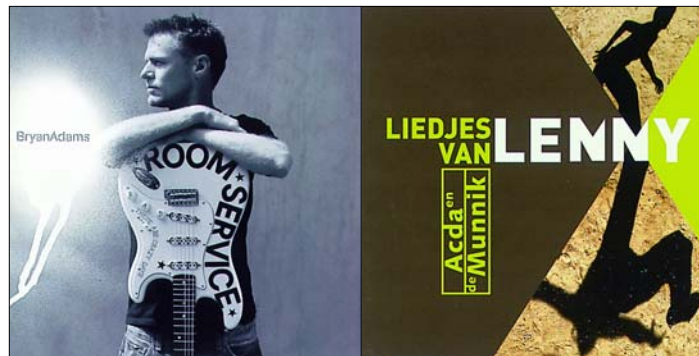
BRYAN ADAMS Sky Radio-kampioen

Ook Bryan Adams laat dit jaar weer van zich horen. Onlangs bezocht de o zo gewoon gebleven Canadees ons land en gaf een uitverkocht concert in de Rotterdamse Ahoy'. Geen spektakelshow zoals Madonna begin september in Arnhem liet zien, maar een viertal heren die met zichtbaar plezier samen een uitgekende mix van rock en ballads liet horen. Nooit uit de bocht schietend, maar wel prettig in het gehoor liggend.

Zo kan ook Adams' nieuwe cd *Room Service* worden beschreven. De titel is een verwijzing naar het eenzame leven in hotelkamers dat de gemiddelde succesvolle popartiest schijnt te leiden. Om de verveling te verdrijven neem je dan een nieuw album op. In de verschillende steden die je tijdens je Europese tournee aandoet, mix je het zaakje af in professionele studio's en een nieuwe plaat is geboren.

Adams weet zijn verveling vrij goed over te brengen: Het album komt weinig sprankelend over. Wie al jaren hoopt op het enthousiasme van zijn vroegere songs als *Run to you* en het lijflied van de generatie X *The Summer of '69*, zal weer teleurgesteld afdruipten. De Bryan Adams van die jaren is verworpen tot de kampioen van de Sky Radio-generatie, die hij prima weet te bedienen met dit nog geen veertig minuten durende album.

Menno Siljée

Acda en de Munnik nergens onvergetelijk

Binnen het Nederlandse cabaret is de combinatie muziek en sketches altijd succesvol geweest. Dit gold vooral voor Neerlands Hoop in Bange Dagen, oftewel het beruchte cabaretduo Freek de Jonge en Bram Vermeulen. Door de sterke muzikale inbreng van de onlangs overleden Vermeulen introduceerden ze de rockmuziek binnen het genre. Acda en de Munnik zijn dan ook grote bewonderaars van wat De Jonge en Vermeulen dertig jaar geleden hebben neergezet. Groot verschil tussen deze twee duo's is echter dat waar Neerlands Hoop met vaak iets te scherpe bewoordingen een politiek statement neerzette, hun troonpretendenten zich beperken tot speldenprikken. De teksten van Acda en de Munnik handelen veel meer over alledaagse problemen. Held Herman uit hun beginperiode

vertegenwoordigde de gemiddelde Nederlander die leeft om te werken, zich zorgen maakt over de hypotheekschuld, het weekeinde in het teken van zijn gezin stelt en 's nachts droomt over alles wat hij nagelaten heeft te doen in zijn leven.

Op het nieuwe album *Liedjes van Lenny* komen de bekende thema's weer langs, waarbij het duo met *Minnaars en Verliezers* en *Voor jou* weer twee klassieke liefdesliedjes aflevert. Maar ook de spelden zijn weer uit het kussen getrokken, zoals in het antimaterialismelied *Wat ik zie moet ik hebben*. Onvergetelijk wordt het helaas nergens. Overigens wordt het album *Liedjes van Lenny* samen met de nummers van hun vorige album *Groeten uit Maaiveld* de basis voor de rockopera *Ren Lenny Ren*.

Menno Siljée

Manon Spierenburg ★★★★★ *De Zeepfabriek*

Job Duivenkater is dialoogschrijver bij de best bekeken soap van het land: De Wereld Draait Door (waar ken ik die naam toch van?). Eigenlijk vindt Job zijn baan vreselijk en schaamt hij zich diep voor de tenenkrommende dialogen die hij dagelijks op papier moet zetten. Maar aangezien het niet echt wil vloten met zijn debuutroman, heeft hij weinig keus. Er moet tenslotte wel brood op de plank komen. Bij zijn werkgever *Endless Productions* heeft iedereen de pest aan elkaar. De door en door cynische ik-persoon Job

weet de werksfeer pakkend te omschrijven. *'Het DWDD team bestaat uit twaalf mensen. De reden dat wij allemaal zo heerlijk ontspannen met elkaar om kunnen gaan is dat de hiërarchie zo losjes in elkaar zit, dat de Landmacht af en toe langskomt om inspiratie op te doen.'* Over zijn eindredactrice Trix heeft Job het volgende te melden: *'Als Trix de laatste vrouw op aarde was, dan zou ik een hertelling eisen.'* De collega's van Job schrijven niet alleen soap, maar beleven die ook zelf. Hun dagelijks leven is net zo krankzinnig als de wereld van DWDD. Als

nieuwe collega Eva ten tonele verschijnt, lijkt het tij zich even te keren in het ongelukkige leventje van Job en er bloeit iets moois tussen de twee. Maar al snel is Eva volledig geïndoctrineerd door haar collega's en blijft er geen schim van de spontane en humoristische vrouw over. Job ziet geen andere keus dan te stoppen met de relatie, maar dit blijft niet zonder gevolgen. Gaandeweg komt Job erachter dat de verhaallijnen van DWDD wel erg dicht in de buurt komen van zijn eigen dagelijkse belevenissen. Zijn leven dreigt te veranderen in een soap, waarin de ene lachwekkende scène de ander opvolgt.

De schrijfster Manon Spierenburg was als scenarioschrijfster betrokken bij *Goede Tijden, Slechte Tijden*. *De zeepfabriek* is losjes gebaseerd op haar ervaringen. Al zou het boek maar enigszins in de buurt van de waarheid komen, dan moet dat toch een behoorlijk krankzinnig wereldje zijn. Spierenburg neemt de soapwereld op een hilarische wijze op de hak. Al met al een absoluut geslaagde debuutroman. Misschien moet de geflopte soap *Het Glazen Huis*, die handelt over de mediawereld, Spierenburg maar in dienst nemen als scenarioschrijfster. Succes verzekerd.

Linda van Asperen

- ★★★★★ een moetje!
- ★★★★ best lekker
- ★★★ vleesch noch visch
- ★★ 't is dat ik er een stukje over moet schrijven
- ★ kijken naar het testbeeld is een betere tijdsbesteding

Mean Creek ★★★★★ vol met jong talent

Herinneringen uit je jeugd kunnen vaak een vertekend beeld van de werkelijkheid geven. Wie na jaren nog eens door de buurt loopt waar hij is opgegroeid, komt erachter dat het beeld uit de jeugd jaren ingevuld is door de kinderlijke geest. Door de ogen van een volwassene is het huis op de hoek minder spookachtig en de buurjongen die vroeger zoveel angst veroorzaakte, is een onbenullige goedgezaken geworden.

De film *Mean Creek*, winnaar van de publieksprijs op het vermaarde Sundance Filmfestival, geeft een onthutsend beeld over het gecompliceerde proces dat opgroeien nu eenmaal is. De verlegen Sam, gespeeld door Rory Culkin, wordt op school gepest door George (Joshua

Peck). Sam's oudere broer Rocky is dit meer dan zat en be-raamt samen met zijn vrienden een boottripje met als doel George eens en voor altijd een lesje te leren. George blijkt uiteindelijk niet meer dan een bang jongetje te zijn dat zijn onzekerheid maskeert door een grote mond. Uiteindelijk loopt de boottocht gigantisch uit de hand en valt de vriendengroep voor eens en altijd uit elkaar.

Mean Creek is een film in de traditie van *Stand by me*, een film naar een boek van Stephen King, waarin het thema van vriendschap en opgroeien eveneens centraal stond. In *Mean Creek* komt echter ook naar voren hoe wreed kinderen kunnen zijn, herinneringen die door volwassenen vaak verdrongen worden. Deze beklemmende film verdient een groot publiek, al was het maar vanwege de perfecte vertolkingen van de veelbelovende acteurs.

Menno Siljée

Zelfdokteren

Elke dag surft Marie Louise Tabben over het internet, op zoek naar bizarre, handige en grappige sites. In Profielen kun je met haar mee surfen.

Een val van die steile trap in je studentenhuis tijdens het verhuizen, een vette kater na een avond doorzakken met je medestudenten of je rug verrekt terwijl je je studieboeken onder het stof vandaan haalde. Een ongeluk zit in een klein hoekje. Maar wat als je nog geen huisarts hebt in Rotterdam, maar wel dringend advies nodig hebt over die zeurende hoofdpijn, het vreemde geluid dat je knie maakt als je hem buigt of die rare vlek op je rug? Dan kun je zelf gaan dokteren met hulp van het internet. De site www.dokter.nl is een forum waarop je vragen kunt stellen die wor-

den beantwoord door een team van specialisten. Het lastige aan deze site is alleen dat de antwoorden van doktoren niet te onderscheiden zijn van de antwoorden van bezoekers. Je weet dus niet of het advies dat je krijgt juist is.

Veiliger is de sectie 'medische verwijzer', waarin dokter.nl links geeft naar wél betrouwbare informatie elders on-line. Hier kun je ook terecht voor Eerste Hulp Bij Ongelukken. Alleen moet je dan wel een snelle internetverbinding hebben: voor je bij botbreuken bent, moet je vier keer klikken. Dokterdokter.nl biedt informatiefolders over allerlei kwalen. Veel functies werken pas als je hebt ingelogd en als je verzekeraar de site ondersteunt. Een advies over hoe je als student om moet gaan met een kater, biedt de site niet. Je kunt hier wel terecht voor wat je moet doen met hoofdpijn in het algemeen.

Medicinfo.nl rekt studenten duidelijk wel tot de doelgroep: er is een onderwerp hoe je een kater kunt voorkomen (met veel sap en water drinken tussen het bier door) en bij het algemene stuk over hoofdpijn wordt ook verwezen naar de kater.

Beterschap!

marielouisetabben@hotmail.com

Goede links en een vaag forum op www.dokter.nl

www.dokterdokter.nl kent geen katers

Tips om een kater te voorkomen:

www.medicinfo.nl/d_cm7030/

Smullen maar...

SPIES À LA IMPRESSION

Ook zo benieuwd naar wat anderen eten en dol op nieuwe recepten? In deze rubriek vraagt Profielen studenten en medewerkers naar hun favoriete recept.

Tweedejaarsstudent personeel & arbeid Wilko Post werkt in een eetcafé, maar ook in zijn vrije tijd is hij bezig met lekker eten. Hierbij een van zijn specialiteiten: *Spies à la impression*. Kneed het gehakt met het de Italiaanse kruidenmix en het ei. Rol het gehakt tot balletjes met een doorsnede van ongeveer 3 cm. Doe wat olijfolie en knoflook in de pan en braad de balletjes tot ze bruin zijn. Verwarm de oven voor op 180 graden. Snijd de mozzarella, de paprika's en de pomodori tomaten in dikke plakken. Koel de balletjes even af in de koelkast. De balletjes worden dan steviger, zodat ze niet op de prikker uit elkaar vallen. Prik de balletjes samen met de paprika, tomaat en mozzarella aan de satéprikker.

Meng de tomatenblokjes uit blik samen met de grof geknipte basilicum en de kappertjes, een snufje zout en peper. Verspreid dit mengsel gelijkmatig over de bodem van

een ovenschaal. Hang boven het mengsel de satéprikkers met de balletjes. Let er op dat de balletjes en het mengsel niet met elkaar in contact komen. Fruit ondertussen de sjalotjes en wat knoflook naar smaak en voeg daar de rest van de kappertjes aan toe, meng er een flinke scheut olijfolie bij. Sprenkel daarna het kappertjesmengsel over de balletjes. Doe de schaal in de oven en zet deze op 220 graden. Het gerecht heeft ongeveer een half uur nodig. De sappen van de balletjes, tomaat en paprika trekken in de tomatensalsa van de ovenschaal. Serveer de spiesjes op een bord met daar overheen de tomatensalsa. Dit gerecht laat zich goed begeleiden met ciabattabrood en olijventapenade.

Linda van Asperen

Voor 2 personen heb je nodig:

- 500 gram rundergehakt
- zakje Italiaanse gehaktkruidenmix
- knoflook naar smaak
- 1 ei
- 2 gele paprika's
- 2 zakjes mozzarella
- 2 pomodori tomaten
- 1 bosje verse basilicum
- snufje peper
- snufje zout
- blikje gepelde tomaten in blokjes
- olijfolie
- kappertjes
- 2 sjalotjes
- satéprikkers

TIP: Eet het gerecht samen met je geliefde, dan valt het niet zo op dat je naar knoflook ruikt.

23 OKTOBER TOT EN MET 2 JANUARI

Collage Europa

Naar aanleiding van de forse uitbreiding van de EU met het voormalig Oostblok presenteert het Nederlands Architectuurinstituut (NAi) de tentoonstelling Collage Europa. Geschiedenis en actuele ontwikkelingen in de architectuur en stedenbouw in Oost- en Midden-Europa staan centraal. Verder zijn er symposia, lezingen, boekpresentaties en een filmprogramma. Locatie: Museumpark 25. Meer info: www.nai.nl

9 TOT EN MET 21 NOVEMBER

Dutch Electronic Art Festival

Thema van dit jaar: 'Affective Turbulence: The Art of Open Systems.' De tentoonstelling laat interactieve kunstwerken zien van bekende en minder bekende (media)kunstenaars uit de gehele wereld. De kunstwerken komen door handelingen van de bezoekers tot leven. Centrale festivallocatie: Las Palmas, Wilhelminakade 66-68. Meer info: www.deaf04.nl

19,20 EN 21 NOVEMBER

National Phonographic Festival

Naast een fijne selectie van de vaderlandse top op turntablegebied, dit jaar iets nieuws: *artists in residence* met Kid Koala en Buck 65. Turntablism is een manier van omgaan met de draaitafel, waarbij het niet alleen een middel is om platen mee te draaien, maar juist om muziek mee te maken. Locaties: Nighttown, Rotown, Calypso en Zaal de Unie. Meer info: www.nationalphonographic.nl

24 NOVEMBER

Politiek debat op HR

Reverso, de alumnivereniging van de economische studies van de hogeschool, organiseert een politiek debat waaraan de fractievoorzitters van de zes grote Rotterdamse partijen zullen deelnemen. Het debat wordt geleid door journalist Nico Haasbroek. De avond is bedoeld voor alumni, HR-studenten en andere belangstellenden. Van 20.00-22.00 u. in het Auditorium van de locatie Kralingse Zoom. Na afloop is er een borrel.

24 EN 26 NOVEMBER

Carrièredag voor Academici en HBO Carrièredag

Twee carrièredagen in de Jaarbeurs in Utrecht. Naast het aanbod van bedrijven en overheids- en onderwijsinstellingen is er een breed dagprogramma bestaande uit workshops, sollicitatietrainingen, CV-services, lezingen, discussieforums en kledingadvies. Schrijf je in op: www.carrièredag.nl

29 NOVEMBER

Studentencongres handicap + studie

Onder het motto 'Wat Werkt Wel?' organiseert handicap + studie een groot studentencongres over studeren met een handicap of chronische ziekte in het Beatrixgebouw van de Jaarbeurs te Utrecht. In verschillende workshops kun je te weten komen wat voor jou werkt! Na afloop debatteren politici onder leiding van Felix Rottenberg. Info op www.handicap-studie.nl

Yasemin Kaya (23)

... was afgelopen maand een van de tien HR-studentes op de bijeenkomst met de Commissie PaVEM (participatie van vrouwen uit etnische minderheidsgroepen), ofwel de Commissie Máxima. Ze vond het een eer om daar bij te mogen zijn.

De studente geeft daarnaast Engels op het mbo van het Grafisch Lyceum en zit in haar laatste jaar van de lerarenopleiding. Op een 'amateuristisch niveau' bespeelt ze de saz, de Turkse gitaar, en zo vaak als maar kan is Yasemin op het strand te vinden. In Turkije welteverstaan.

tic Ik ga veel met mijn vrienden op stap en zie ze elke dag. Eten, drinken, we doen alles samen en hebben ook met z'n achten in één huis gewoond.

trots op Dat ik nu fulltime les kan gaan geven. Dit omdat ik het in het begin van m'n studie niet meer zag zitten; ik heb heel vaak overwogen om te stoppen.

bewondering voor M'n moeder. Ze heeft heel hard moeten vechten voor haar positie in de samenleving en heeft mij helemaal in haar eentje grootgebracht. Ze is alles voor me. Een heel sterke vrouw.

vrijdagavond Dan ga ik met vrienden op stap. Soms ga ik vrienden opzoeken in Bergen op Zoom waar ik geboren ben.

plek op school De kantine op de Wijnhaven. Wij noemen het de bar, volgens mij omdat het programma 'The Bar' in mijn eerste jaar op tv was. En het klinkt leuker dan kantine.

plek in Rotterdam Bazar aan de Witte de Withstraat. Dat vind ik helemaal te gek en ik voel me er helemaal thuis. En het is leuk dat er allerlei kleurtjes rondlopen.

wie bel je het meest M'n vrienden.

mooi aan mezelf Ik vind m'n ogen wel mooi.

vijf jaar geleden Begon ik aan de studie HEBO (hogere Europese beroepsopleiding) en daarna heb ik bij dé bank gewerkt.

na m'n studie Spring ik een gat in de lucht. En ga ik werken, of liever: blijf ik doorwerken. Misschien ga ik onderwijspsychologie studeren.

MET DE VOETEN BLOOT

foto: Levien Willemsse

Jos van Nierop

TEDOEN

Afgestudeerd in 2003

HET BIJBAANTJE VAN ...

Meral Turkan-Hofmann

25 jaar

tweetejaars fysiotherapie

Waar werk je?

'Bij sportschool Cannons als fitness-instructrice. Nieuwe leden test ik op hun conditie en ik geef ze instructies over de fitnessapparatuur.'

Hoeveel uur per week?

'Ik werk twee avonden per week en op zondag overdag. Soms ook wel meer dagen. Af en toe is het wel lastig te combineren met mijn studie.'

Wat verdien je per maand?

'Ongeveer 600 euro netto. Aan studie-financiering komt er 700 euro binnen, dit bedrag is inclusief een lening.'

Waar geef je je geld aan uit?

'Aan dagelijkse dingen zoals de boodschappen en de huur van mijn huis. Ik houd erg van duiken, daar gaat op dit moment ook veel geld naartoe. Volgend jaar wil ik een mooie duikvakantie maken.'

Kun je ervan rondkomen?

'Ja hoor, ik ben getrouwd en samen met mijn man kom ik goed rond.'

Wat wordt je eerste grote aanschaf als je straks een mooi hbo-salaris hebt?

'Ik kan eigenlijk niks bedenken, dat komt wel als het éénmaal zover is.'

Linda van Asperen

Gerben van Roon (24) studeerde culturele en maatschappelijke vorming

Na het afronden van zijn cmv-opleiding aan de HR had Gerben van Roon even genoeg van het praktijkgerichte onderwijs. Hij wilde zijn theoretische kennis verbreden en zag in de masteropleiding European Urban Cultures de oplossing.

Gerben was druk bezig met afstuderen toen hij door een docente op de masteropleiding gewezen werd. 'Ik was gelijk enthousiast. Het laatste jaar cmv vond ik veel te praktijkgericht. Ik was op zoek naar iets met meer theoretische achtergrond en dat had deze opleiding juist te bieden.' Maar zo'n studie in het buitenland is natuurlijk niet goedkoop. De VSB-beurs bood uitkomst voor Gerben, met deze gift kon hij zijn studie in het buitenland voor de helft bekostigen.

European Urban Cultures wordt in Nederland aangeboden door de Universiteit van Tilburg. Naast Tilburg studeerde Gerben ook in Brussel, Manchester en Helsinki in het kader van de éénjarige master. In deze steden onderzocht hij, samen met negen andere studenten uit onder meer Mexico en Finland, het stadsbeleid op het gebied van cultuur en kunst. Het studiejaar in Europa is Gerben erg goed bevallen. 'Het is een luxe om les te krijgen in kleine groepen. Je krijgt alle aandacht. Bovendien waren de docenten erg enthousiast, dat werkt sterk motiverend. Ik heb voor mijn gevoel in dat ene jaar meer geleerd dan in vier jaar cmv. Ik kreeg les in stedelijke architectuur, sociale geografie en stadsociologie. Deze theoretische kennis vertaalden mijn medestudenten en ik dan weer naar de praktijk.'

De beste tijd had Gerben in Manchester: 'Het uitgaansleven daar is geweldig.' Maar er werd ook hard gewerkt in de Engelse arbeidersstad. 'In een achtergebleven gebied, genaamd het Noorderkwartier, hebben we onderzocht hoe de culturele sector gestimuleerd kan worden.'

Ondertussen is Gerben alweer een tijdje in Rotterdam en druk op zoek naar een baan. Het liefst iets in de sfeer van stedenbouw en ruimtelijke ordening, maar dan wel gericht op de gemeenschap die in het gebied woont. 'Ik verbaas me vaak over plannen van stedenbouwkundigen en architecten. Ze proberen de ideale woongemeenschap te creëren, maar vergeten dat bewoners zich daar niks van aantrekken. Bewoners zetten toch hun fiets neer waar ze zelf willen. Ik vind dat ruimtelijk beleid in de stad en gemeenschapsontwikkeling beter op elkaar afgestemd kunnen worden.' Gerben heeft zijn CV al een paar keer de deur uitgedaan, maar tot nu toe nog weinig respons gekregen. 'Het is niet makkelijk om aan een baan te komen. Ik word niet vrolijk als ik zie waar sommige oud-klasgenoten van het cmv zijn beland. Achter de kassa bij de Mediamarkt is toch niet iets waar je voor opgeleid bent.'

Linda van Asperen

Tip:

'Blijf vooral doorstuderen. Een master is echt een verrijking van je CV.'